

Bořetické LISTY

ČERVENEC 2021 • Číslo 2

Vítěz v soutěži městských a vesnických zpravodajů roku 2017

Foto: M. Dobrucký

Jiří Michna –
Děkujeme za dary do veřejné
sbírky

Klára Vyhňáková –
Máte velká srdce, děkujeme

Tomáš Caha – Rozhovor
s P. Josefem Večeřou

Fotogalerie

Bořetická minipřípravka, foto J. Michna

Minipřípravka před přátelským zápasem ve V. Bílovicích, foto J. Michna

Horké počasí nepřálo účasti na fotbalovém utkání
O pohár starosty, foto F. Petrásek

Pohár starosty vyhráli borci z Chalúpek, foto F. Petrásek

Starší přípravka Bořetic a Kobylí, foto J. Huslík

Na Urbici jsme museli jezdit přes Kobylí, foto K. Michnová

Fotogalerie

Bořetické děti reprezentovaly svou obec v soutěži Obrázky z mojí obce, foto K. Vyhňáková

Obrázek Tobíáše Pregrta v soutěži Obrázky z mojí obce, foto K. Vyhňáková

Hasiči opět svázeli železný šrot, foto K. Vyhňáková

JSDH Bořetice pomáhala se zatopenými sklepy, foto JSDH Bořetice

V pondělí 21. června 2021 měli hasiči z JSDH Bořetice plné ruce práce, foto JSDH Bořetice

V pondělí 21. června 2021 zasáhly Bořetice silné bouřky, foto R. Stohanzl

Fotogalerie

Den Dětí v centru Pavučina v Hustopečích, foto Archiv školy

Naučný program – Sázíme rostliny, foto Archiv školy

Pečení muffinů ve školní družině, foto Archiv školy

Program Naši chlupatí příbuzní v zoo Hodonín, foto Archiv školy

Povinné testování ve škole, foto Archiv školy

Polybus v základní škole, foto Archiv školy

Fotogalerie

Děti z místní ZŠ na návštěvě hasičské zbrojnice, foto SDH Bořetice

Hasiči na dětském dnu firmy LOMAX, foto SDH Bořetice

Kácení ořechu na žádost občana, foto SDH Bořetice

Naše nová hasičská cisterna, foto SDH Bořetice

Bořetičtí hasiči mají školení na práci s motorovou pilou, využili je při pomoci v zasažených oblastech, foto SDH Bořetice

Fotogalerie

Ze života hmyzu – plnění úkolů na stanovištích,
foto Archiv školy

U Floriánku pokračovaly práce na budování kanalizace,
foto K. Michnová

Seznamte se s letošními stárkovskými páry,
foto M. Dobrucký

Poutě ke sv. Anně sloužil P. Josef Večera dříve působící
v naší obci, foto M. Dobrucký

Poutě ke sv. Anně se vždy těší vysoké návštěvnosti,
foto J. Michna

Za sv. Annou přijeli i poutníci z okolí, foto J. Michna

Úvodník

Vážení čtenáři Bořetických listů, v loňském letním čísle Bořetických listů jsem úvodník začínal slovy: „po celorepublikovém nouzovém stavu se i naše obec navrací k běžnému každodennímu životu...“. Netušil jsem, co všechno nás s covidem a vládními opatřeními čeká. První omezení bylo vyhlášeno k 14. 3. 2020, a ta do dnešního dne stále, i když v omezené míře, přetrvávají. Chystají se hody, ale jakým způsobem proběhnou, si netroufám odhadnout.

Po částečném uvolnění se začaly pořádat i některé akce. Rybáři uspořádali pro děti rybářské závody s dárky a občerstvením. Proběhl fotbalový turnaj O pohár starosty. V tropickém vedru se sešlo málo fotbalistů. Zahráli jsme si, ale mužstva si musela členy půjčovat, doplňovalo se z řad diváků. Pomalu se začíná probouzet i život „Pod Kravíma“. Republika Kraví hora uspořádala ve venkovních prostorách otevřené sklepy. Začínají se plnit penziony a ubytovací zařízení. Pasování předškoláků se uskutečnilo v parku u kostela. S páťáky jsme rozloučili v zasedací místnosti obecního úřadu.

Zastupitelstvo obce odsouhlasilo smlouvu o zpětném odkupu části pozemků a inženýrských sítí v lokalitě Pánské. Cena bude přibližně 1,4 mil. Kč. Od září 2020 probíhá výstavba ČOV a kanalizace v obci. Dlouho jsme na ni čekali. Taková rozsáhlá investiční akce přináší i řadu problémů. U založení stavby budovy čistírny včetně hlavního přivaděče mezi železnicí a Trkmankou jsme museli přerušit výstavbu z důvodu výskytu zvodněných tekutých písků. Stejně problémy se objevily i na ulici k Vrbici. Z těchto důvodů bylo nutné přepracovat

projektovou dokumentaci. Stavební firmy se i přes vzniklé problémy snaží harmonogram výstavby dodržet. Výstavba kanalizace se dotýká i kvality života nás všech. Máme stížnosti na zaprášená okna, domy a parapety. Jedni si stěžují na prach, chtějí kropit silnice. Druzí křičí nekropit, budeme si nosit bláto do domů. Řešíme stížnosti na zvýšený počet projíždějících aut v některých ulicích. Museli jsme odklonit dopravu do vedlejších ulic, jinak to prostě nejde. Objízdne trasy včetně dopravních značení byly schváleny dopravním inspektorátem Policie ČR. Najdou se mezi námi bohužel i takoví spoluobčané, kteří se baví tím, že v nočních či časných ranních hodinách přemísťují dopravní značení. V případě, že dojde vlivem přemístění nebo odstranění tohoto značení ke škodě na vozidlech, majetku či zdraví osob, bude dotyčná osoba stíhána a nese za tyto škody plnou odpovědnost. Buďme, prosím, ohleduplní, jezděme pomalu, parkujme tak, aby odstavená auta nebránila výstavbě, popř. průjezdu ostatním spoluobčanům. Již v podzimních měsících je naplánována úprava chodníků včetně komunikací.

Obec Bořetice vyhlásila veřejnou sbírku na pořízení hasičského auta. Na transparentní účet přicházely dary od soukromých osob i firem. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem dárcům za jejich příspěvky. V těchto dnech se ukázalo, že hasiči pomáhají nejen při záchraně lidských životů, ale i při likvidaci požárů a škod způsobených například přivalovými dešti. Za jejich práci jim bezesporu patří poděkování. Přeji vám všem krásné léto, vydařené prázdniny a dovolenou. Načerpáme síly a doufejme, že máme to nejhorší za sebou.

František Petrásek, starosta

Jaké jsou výsledky v systému EKO-KOM za rok 2020?

Dovolte nám, abychom Vás seznámili s výsledky naší obce v systému EKO-KOM za rok 2020. Naše obec vytrídila a předala k využití:

Obec Bořetice	Tuny	Částka v Kč
1. čtvrtletí 2020	25,423	25 297,50
2. čtvrtletí 2020	33,016	41 891,00
3. čtvrtletí 2020	25,579	30 130,00
4. čtvrtletí 2020	20,843	32 475,00
Rok 2020 celkem	104,861	130 193,50

V roce 2020 bylo díky recyklaci a využití papíru, plastů, skla, kovů a nápojových kartonů v rámci tříděného sběru a využití odpadů

z obcí ČR v systému EKO-KOM uspořeno 22,4 mil. GJ energie, tedy zhruba tolik, kolik v průměru spotřebuje za rok více než 344 tisíc domácností. V případě tolik diskutovaného globálního oteplování přispěl systém tříděného sběru a využití odpadu z obcí ke snížení emisí o 942 276 tun CO₂ ekv.

K této úspoře obec Bořetice přispěla 1 883 683 MJ energie a snížením emisí o 93,434 tun CO₂ ekv.

Děkujeme, že třídíte a věříme, že v příštím roce budou tyto výsledky pro obec ještě příznivější.

František Petrásek, starosta

Bořetice pomáhaly při tornádu

Hned v deset hodin večer, ve čtvrtek 24. června, při zjištění prvních informací o dopadu tornádu, se na obci Bořetice velmi rychle domluvila materiální sbírka, která měla (možná i díky tomu, že jsme byli jedni z prvních) široký dosah nejen v obci, ale i v širokém okolí. Od pátku 25. června od rána se začaly na bořetické sólo sjíždět první auta a přestaly až v šest hodin večer. Z Bořetic odjelo hned ještě ten samý den 12 plných dodávek materiální pomoci do Moravské Nové Vsi a do centrálního skladu Hodonín. O materiální sbírce v Bořeticích je v Bořetických listech samostatný článek hlavní organizátorky sbírky Kláry Vyhňákové.

Bořetičtí hasiči se kromě odvozu materiální pomoci ještě v pátek večer zapojili i do záchranných prací v Hruškách. To ovšem byl pouze začátek. Jednotka SDH chtěla pomoci hned následující den v sobotu. Velitel JSDH nahlásil ochotu vyjet pomoci na Krajské operační a informační středisko (KOPIS), které hasiče k mimořádným událostem povolává, nicméně to bořetickou jednotku bohužel nepovolalo, takže naši hasiči jeli tzv. „na vlastní pěst“ jako dobrovolníci v neděli do Hrušek. Následně pak (již oficiálně povolání KOPISem) zasahovali naši

hasiči v dalším týdnu ve čtvrtek v Hodoníně. V době psaní tohoto článku to navíc vypadá, že naši hasiči budou povoláni k pomoci ještě minimálně jednou.

Další formou pomoci byla příprava jídla pro dobrovolníky pomáhající v zasažených oblastech, nejprve formou vařených obědů od pana Martina Vojtěška a jeho týmu, později přípravou obložených baget a chlebů skupinou pomocnic z Bořetic i okolí, kterou koordinovala paní Andrea Škrancová mj. v rámci FB skupiny „Bořetice vaří dobro“. Navařeny či vyrobeny pro dobrovolníky byly v bořetickém kulturním domě stovky porcí pro Mikulčice.

A co mě mj. taky velmi potěšilo a na co jsem opravdu pyšný, je, když jsem na sociálních sítích viděl, nebo se od někoho doslechl, jak jste se do pomoci obcím zapojili Vy, občané Bořetic a místní podnikatelé!

Za Vaši neskutečnou solidaritu a pomoc, ať už materiální, finanční nebo osobní, bych Vám všem chtěl jménem svým i jménem obce Bořetice moc poděkovat.

Jiří Michna, místostarosta

Hasiči ve čtvrtek 1. 7. 2021 v Hodoníně v chatové oblasti, foto SDH Bořetice

Hasiči v neděli 27. 6. 2021 v Hruškách, foto SDH Bořetice

Děkujeme za dary do veřejné sbírky

Vážení občané, fanoušci hasičů, v rámci veřejné sbírky na pořízení hasičské cisterny se podařilo vybrat úctyhodných **582 670 Kč**. Chtěl bych jménem jednotky Sboru dobrovolných hasičů Bořetice i jménem obce Bořetice upřímně poděkovat Vám všem, kteří jste do sbírky přispěli, protože takovou částku jsme opravdu nečekali. Z výše příspěvku si dovoluji odvodit i to, že si práce dobrovolných hasičů v obci vážíte, což nás hasiče nesmírně těší a motivuje. Dárců (vč. podnikatelů a firem) bylo takové množství, že není v mých silách vypsát sem všechny kon-

krétně, ale věřím, že o to nikomu nejde. Důležité je, že za vybrané peníze se pořídí cisterna, která bude sloužit nám všem a která dokáže kvalitně a dlouhodobě zabezpečit požární ochranu v obci. Za vybrané peníze bude doplacena cisterna CAS 16 PRAGA, kterou obec pořídila na splátky za celkovou cenu 800 tis. Kč od městyse Kostelec na Hané.

Ještě jednou Vám všem za Vaši podporu moc děkuji!

Jiří Michna, místostarosta

Rubrika pro děti

Ahoj děti!

Huráá, škola končí a letní prázdniny začínají. Budou grilovačky, opíkačky a koupačky v bazénech a rybnících. **ALE BACHA! OHĚŇ!**

A kdyby se něco stalo? Víte, že naše vesnice má svůj hasičský sbor?

Sbor dobrovolných **neřeší jen jednu překérní situaci.**

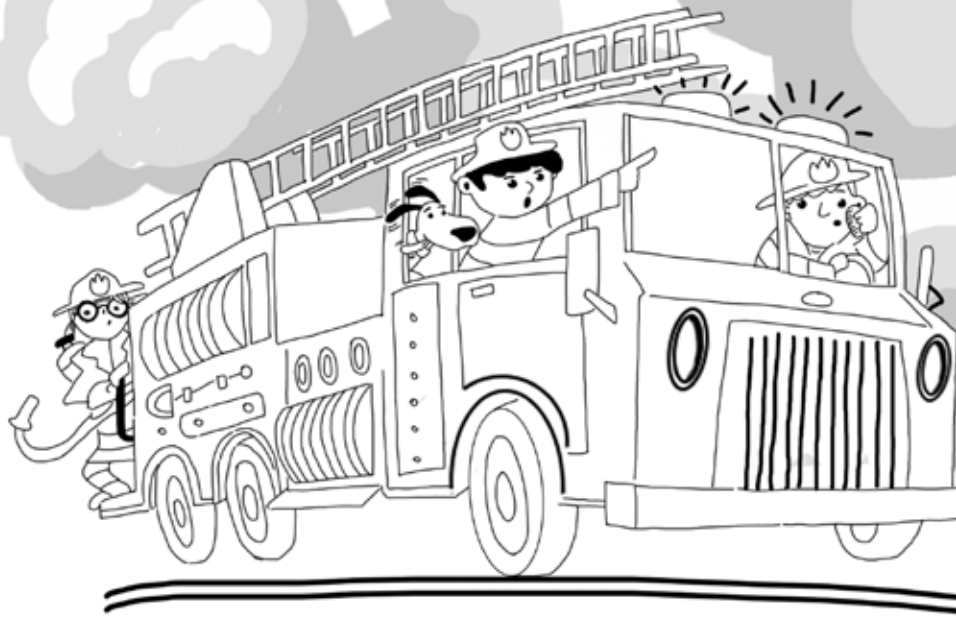
Zasahují u požárů , sklepů, seníků a dokonce i hnojišť.

Odstraňují spadené z cest a likvidují sršně i v blízkosti domů.

Naši hasiči jsou speciálně vycvičeni k záchraně života díky speciálnímu stroji. Stroj, který elektrickým výbojem znovu probudí srdíčko. Dokáží být u případu i za 4 minuty. Proto rychlost, je jejich druhé jméno. Hasiče svolává . A protože nevědí, v kterou hodinu budou svoláni, mohou mít pod uniformou , pyžamo či plavky.

Kromě zásahů pořádají různé akce, výcviky a závody pro

OHNI ZMAR!

Bořetický sbor dobrovolných hasičů byl založen roku 1898

Nová hasičská zbrojnice byla vybudována roku 2020. Pořídili i novou cisternu Praga. Je to raritní vozidlo, je jich totiž jen několik desítek.

Pojďte psát dějiny, pojdte psát Bořetické listy!

Milí spoluobčané, snahou redakční rady je, aby Bořetické listy byly časopisem pro nás všechny, čtením o tradicích, životě a událostech v obci, o její historii, současnosti a také o budoucnosti. Chceme, aby si tam pokud možno každá věková skupina našla „to svoje“ a aby informace, které v nich najdete, byly aktuální a relevantní. Nikdy jsme nepřistupovali k nějaké cenzuře článků a pouze ve výjimečných případech, které bych spočítal na prstech jedné ruky, jsme některý článek (s vysvětlením autorovi) nezveřejnili.

S časopisem to může časem dopadnout jako s tím vinařem, který koštuje jen svoje víno, nedá ho ochutnat nikomu jinému a sám jiné, než svoje víno, nepije. Časem jeho smysly mohou otupět natolik, že

ve víně nerozezná jeho případné vady a víno tím pádem ztrácí na kvalitě. To v žádném případě nechceme u Bořetických listů dopustit, proto bych Vás všechny, kteří vidíte, že se u Vás nebo ve Vašem okolí děje něco zajímavého, chtěl povzbudit, abyste neváhali a napsali o tom článek, nejlépe i s nějakou fotografií. Že nejste spisovatelé či redaktori? To vůbec nevadí. To nikdo z nás! S případnou korekturou textu Vám rádi pomůžeme. Budeme moc rádi za každou „novou krev“, jejíž zajímavý článek se v našem časopise objeví.

Svoje články či fotografie můžete zasílat na webboretice@seznam.cz. Za celou redakční radu Vám předem děkuji

Jiří Michna, místostarosta

Tréninkové hřiště je otevřeno pro veřejnost

Milí Bořečáci, předseda TJ Sokol pan Luděk Gloza informoval obec, že tréninkové hřiště (vedle hřiště TJ Sokol) je již přístupné pro veřejnost. TJ Sokol hřiště srovnal, vysel nový trávník, provedl vertikutaci, pískování a zbudoval na něm závlahu. Tréninkové hřiště tak nikdy nevypadalo lépe a TJ Sokol patří za tento kus dobře odvedené práce velké podě-

kování. Na zvelebení hřiště se finančně a materiálně z části podílela také obec.

Místo pro míčové hry je tedy k dispozici. Chovejme se tam prosím tak, aby nám mohlo dlouho sloužit k účelu, za kterým bylo opraveno. Děkuji.

Jiří Michna, místostarosta

Informace z jednání zastupitelstva obce Bořetice

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XVIII. veřejném zasedání konaném dne 28. 4. 2021:

schválilo finanční podporu v roce 2021 ve výši 5 000 Kč pro neziskovou organizaci Zdravotní klaun, o. p. s.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XIX. veřejném zasedání konaném dne 16. 6. 2021:

schválilo záměr zveřejnění prodeje hasičské cisterny Škoda CAS 25 RTHP za cenu nejméně dle znaleckého posudku (59 290 Kč),

schválilo výkup pozemků od firmy Ground Line, s.r.o., se sídlem V Zahrádkách 2155/3, Předměstí, 568 02 Svitavy, dle předložené kupní smlouvy (jedná se o výkup „zbytkových“ pozemků v lokalitě Panské – silnice, sítě, veřejné osvětlení atd.),

schválilo účetní závěrku Obce Bořetice za rok 2020, včetně příloh, a Závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2020 (bez výhrad na základě přezkoumání hospodaření obce),

schválilo Stavební projekční kancelář, Ing. Libor Schwarz, Hustopeče, jako dodavatele projektových prací na stavbu „Ordinace, byty“, „Demolice garáží“.

Upozornění: jedná se o upravený výňatek z přijatých usnesení s komentářem. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu Bořetice www.boretice.cz, záložka Samospráva obce/Usnesení z jednání ZO, popř. na obecním úřadu Bořetice. Ve stejné záložce naleznete i Zápis z jednání ZO. Nově je možné zápisy i usnesení zastupitelstva obce Bořetice nalézt online i na www.uzob.cz.

Jiří Michna, místostarosta

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Bořetice

Identifikační číslo:
00283037

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

Emise CO₂ ekv.:

93,434 tun

Úspora energie:

1 883 683 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.

V Praze dne 1. 6. 2021

Vypočteno na základě studie Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí.

Noční klid...

...je neurčitý právní pojem, což znamená, že ho nelze obsahově a právně přesně definovat. Jeho rozsah a obsah se může v čase a místě měnit. Jediný předpis s celorepublikovou působností, který alespoň časově noční klid vymezuje, je **zákon č. 200/1990 Sb. o přestupcích**, ve znění pozdějších předpisů. Podle ust. **§ 47 odst. 3** tohoto zákona **dobou nočního klidu je časový úsek od 22.00 do 06.00 hodin**. Po novele s účinností od 1. 10. 2016 se toto ustanovení v nezměněné podobě přesouvá do § 47 odst. 6.

Některé obce vydávají obecně závazné vyhlášky upravující noční klid na základě § 10 písm. a) a písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Tímto postupem se zvyšuje nejen právní jistota, ale také maximální sankce, kterou je možné za rušení nočního klidu uložit.

Jde si jen stěží představit, aby v dnešní době bylo dodržování doby nočního klidu důsledně vyžadováno po celých 365 dní v roce, a to zejména při některých slavnostních událostech, jako např. noc z 31. prosince na 1. ledna, trvat na tom, aby se obyvatelé ve 22.00 hodin odebrali do svých domovů. Proto **ust. § 47 odst. 3 přestupkového zákona** říká, že: „**obec může závaznou vyhláškou nebo rozhodnutím vydaným na základě obecně závazné vyhlášky stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.**“

Sankce za rušení nočního klidu.

Na základě **zákona o přestupcích** je možné uložit dvě různé sankce. Podle **§ 47 písm. b)** lze fyzické osobě, která ruší noční klid, uložit pokutu po novele s účinností od 1. 10. 2016 až do 10 000 Kč. V případě, že má obec noční klid upraven obecně závaznou vyhláškou může být sankce ještě vyšší. Podle **§ 46 zákona o přestupcích** je možné tomu, kdo poruší povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou obce (tedy dodržovat noční klid), uložit pokutu až do výše 30 000 Kč. V případě, že dojde k rušení nočního klidu právnickou osobou (popř. fyzickou osobou, která je podnikatelem) v souvislosti s její podnikatelskou činností, uložená pokuta může dosáhnout částky až 200 000 Kč a to podle § 58 zákona o obcích.

Přestupky podle ust. § 53 přestupkového zákona projednávají orgány obce, konkrétně obecní úřad nebo přestupková komise, pokud je zřízena. Podkladem pro zahájení takového řízení je **mj. podnět od občana, popřípadě od Policie ČR, která je k rušení nočního klidu přivolána.**

V naší obci je od 13. 12. 2016 zastupitelstvem obce schválena OZV č.3/2016 o nočním klidu.

František Petrásek, starosta

Letos se opět hrálo „O pohár starosty obce“

V sobotu 19. června 2021 proběhl fotbalový turnaj „O pohár starosty obce Bořetice“, který připravil a organizačně zajistil fotbalový oddíl TJ Sokol Bořetice. Opět se mezi sebou utkala tři družstva – Dědina, Lužánky a Chaloupky. Je škoda, že i přes kvalitní zabezpečení (limo, pivo, uzená klobása) se sešlo málo hráčů i příznivců fotbalu. Výsledky jednotlivých utkání uvádíme v tabulce.

Vítězem pro rok 2021 se stalo družstvo Chalúpek.

	Chaloupky	Dědina	Lužánky	skóre	body	pořadí
Chaloupky		8 : 5	7 : 3	15 : 8	6	1
Dědina	5 : 8		2 : 7	7 : 15	0	3
Lužánky	3 : 7	7 : 2		10 : 9	3	2

František Petrásek, starosta

Vítězný tým Chalúpek, foto F. Petrásek

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

březen

Julie Macečková

květen

Adam Pantůček

Sňatek uzavřeli

květen

Michal Novotný, Jezeřany-Maršovice
a Leona Šafránková, Bořetice

červen

Vojtěch Bystřický, Bořetice
a Anna Holásková,
Velké Pavlovice

Jubilanti:

Jubilanti 70 let

duben

Stanislav Šebesta

květen

Zdeněk Buchta

červen

Marie Šebestová
Pavel Pavlík

červenec

Anna Bařinová

Jubilanti 75 let

duben

Jaroslava Slámová

květen

Marie Šimečková
Alois Horňák

červen

Anna Padalíková
Jaroslava Zdrůbecká

Jubilanti 80 let

duben

Matylda Prachařová
Marie Buchtová

květen

Ludmila Nováková
Marie Kadlecová

Jubilanti 90 let

červen

Božena Procházková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní
spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

březen

Jiří Studýnka

duben

Vladislav Minařík

červen

Zdeněk Surman

Děkujeme firmě Pavel Duhajský
za bezplatné provedení servisních prací pro Obec Bořetice.

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Z důvodu koronaviru byla naše knihovna až do 12. dubna pro veřejnost uzavřena. Po znovuotevření knihovny se musí dodržovat bezpečnostní nařízení vlády. V uzavřených prostorech knihovny je zatím nutné nosit roušku.

V pondělí 7. června do knihovny zavítali žáci 2. třídy místní základní školy. Děti byly seznámeny s knihovnou, knihami a časopisy, které si mohou půjčovat. Povíдали jsme si o dětských knihách. Děti plnily úkoly jim přichystané, například hledej rozdíl, bludiště a zábavné počítání. Nakonec proběhla diskuze a prohlídka knih a časopisů. Byly moc šikovné a těším se znovu na jejich návštěvu.

V září pojedeme vrátit knihy výměnnému fondu do Břeclavi, proto prosím čtenáře v průběhu prázdnin o vrácení těchto knih. Máme také mnoho nových knih a povinnou školní četbu.

Knihovna je otevřena jako obvykle: pondělí a úterý od 9.00 do 11.30, ve středu odpoledne od 15.00 do 18.00 hod a pátek od 16.00 do 18.00.

Informace o knihovně můžete najít na internetových stránkách knihovny: www.knihovnaboretice.webk.cz.

Na vaši návštěvu se těší knihovnice Lenka Grůzová

Děti se přišly seznámit s knihovnou, foto L. Grůzová

Zahráli jsme si i několik her, foto L. Grůzová

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Paní Pavlína Šafránková, Janov-Litvínov	za 1 000 Kč
Manželé Korolovi, Břeclav	za 200 Kč
Manželé Komárkovi, Bořetice	za 300 Kč
Ing. Josef Kratochvíl, Brno	za 500 Kč
Paní Eva Latinová, Šternberk	za 200 Kč
Paní Marie Jurasová, Bořetice	za 200 Kč
Manželé Josef a Jarmila Šlancarovi, Břeclav	za 1 000 Kč
Od tetičky z Bořetic	za 300 Kč
Pan Pavel Pazderka, Kyjov	za 200 Kč
Pan Jaroslav Novák, Bořetice	za 500 Kč
Manželé Jaroslav a Radka Novákoví, Brno	za 500 Kč
Paní Jana Kuchyňková, Bořetice	za 200 Kč

Kulinářské okénko

Vaječné muffiny se zeleninou

2 vejce, červená paprika, hrášek, kukuřice, lahůdková cibule, mozzarella

Vejce jsem rozšlehala, vše ostatní nakrájela na malé kostičky a přidala vajíčko, sůl a pepř a do trouby na cca 15 min (do zlatova).

Banánová bábovka

2 banány, 3 vejce, 60 g jemné ovesné vločky, 3 lžičky mletých mandlí, 1 čajová lžička prášku do pečiva, oblíbené sladidlo, 1 lžičce kokosového oleje

Všechny produkty jsem vložila do mísy a promíchala. Nalila jsem do vymazané a vysypané formy. Pekla jsem cca 35 minut na 190 stupňů. Doporučuji – je velmi vláčná.

Rubriku připravila Lenka Grůzová

SAMI SOBĚ

Doplnění k článku o chlebu

V minulém čísle Bořetických je z pera autorky paní Michalové článek Povídání o bořetickém chlebu. Chtěl bych jej doplnit: Pekař Borkovec „Na Mlýnském“ odešel na pekárnu do Brna po válce. Po něm nastoupil na tuto pekárnu pekař Kacer. Poté po dostavění domu s pekárnou začal péci v Bořeticích pekař Springer, jak správně píše paní Michalová. Toho v 50. letech minulého století

přinutil tehdejší režim pekárnu zavřít a pekař Springer pak pracoval v pekárně v Pavlovicích. První pekárna v Bořeticích však byla pekárna Maršálkova u Baorovi hospody (dnešní hospoda Linhova).

Václav Petrásek

Je mi z toho velmi smutno

Je mi velmi smutno z toho, jak se dnes obec rozkopává při budování kanalizace, kdy si i občané stěžují na omezování a prašnost. Když jsem v roce 1990 přebíral obec od komunistů a jejich přísluhovačů z NF, měla velmi zanedbanou infrastrukturu. Proto jsme celých 10 let jen kopali a zahazovali. Dokončovala se kanalizace, vodovod, stavěly jsme nové transformátory, neboť nás v té době energetika tlačila na kotlíkové dotace a občané chtěli topit elektrikou. Po čase se však zdražovalo, a občané nás dotlačili k budování plynofikace. Od transformátorů jsme vytahovali tlusté kabely do středu obce a odstraňovali sloupy venkovních vedení ve 2/3 obce, pokládali kabely telefonů, a hlavně stavěli silnice skoro v celé obci, mimo dvě dlážděné ulice v Jerichu a od Multně ke ZŠ, které v té době byly v dobrém stavu. Stavěli jsme kanalizaci jako společnou, jak bylo v té době zvykem. Když jsme neměli dost pracovníků v „rychlé rotě“, tak do výkopů musel i starosta. Teprve daleko po roce 2000 stát začal tlačit do staveb ČOV, ale zatím jen s jednotnou kanalizací, i obce do 2 000 obyvatel. Po roce 2010 jsme však začali dostávat pokuty za vypouštění odpadních vod do Svodnice (Trkmanky). Nejprve to byly pokuty v řádů tisíců, a ještě nám z toho vraceli polovinu do rozpočtu obce. Teprve před koncem 20. let stouply do řádu milionů, a to již bylo pro náš rozpočet velmi citelné a museli jsme pracovat na projektech ČOV a oddílné kanalizace. Museli jsme si na to vypůjčit 70 milionů od banky a zadlužili jsme obec na 17 let dopředu. V loňském roce po vyřízení všech povolení se na oddílné kanalizaci začalo pracovat. Krásné silnice v ulicích se začaly rozkopávat. Když k nám po roce 2000 začali jezdit hodnotitelské komise soutěže Vesnice roku, tak jim nevadilo, že nemáme ČOV, ale že se na ní připravujeme a nebo,

že nejsou chodníky v dobrém stavu, neboť je v nich část kanalizační sítě, která se v budoucnu bude opravovat. Komise soutěže o Vesnici roku, hlavně ta Evropská, konstatovaly, že obec s dokončenou infrastrukturou, odstraněnými sloupy elektrických vedení a telefonů ve velké části obce má charakter více městský než vesnický. Proto se nám podařilo v roce 2005 zvítězit a dostat se až do Evropy. Před několika měsíci přišel místostarosta z nějakého jednání, kde bylo řečeno, že od té doby žádná obec z Jihomoravského kraje v soutěži nezvítězila.

Dnes vypadá obec jako ve válečném stavu, ale to musíme ještě nějaký čas vydržet. Mrzí mne však a je mě z toho také velmi smutno, když mě občané napadají, že ty kabely, vodovod, plynová vedení a kanalizace, které jsme v 90. letech pokládali, ztěžují práci dnešních dodavatelů kanalizace oddílné. V té době jsme to dělali podle tehdejších předpisů a nemohli jsme vědět, že za více než 20 let se předpisy změní. Že jsme v té době kladli vedení do míst před domy, kde dnes komplikují kladení splaškové kanalizace. Před pár dny mě jeden občan, který všechno ví a všude byl, napadl na pošť s tím, že jsem tam ty inženýrské sítě položil schválně a nestavěl ČOVku, abych nemusel platit stočné. Je pravda, že po dokončení nové kanalizace a ČOV, budou muset občané sáhnout hlouběji do peněženek. Jakou cenu dnes platíme za vodu, budeme pak jednou tolik platit za stočné. Doufám, že mne ta blbá a smutná nálada po dokončení ČOV a splaškové kanalizace, až začneme odstraňovat škody na silnicích, brzy přejde.

Václav Petrásek

Odebíráte náš YouTube kanál?

YouTube kanál Bořetický zpravodaj má nové videoreportáže: <https://www.boretice.cz/videozaznamy>.

- Bořetické děti hrkáním nahradily kostelní zvony.
- Jarní úklid v domácnostech podpoří mladé hasiče.
- Do první třídy míří 13 dětí.

Proběhla revitalizace Trkmanky

V Bořeticích i okolních vesnicích je to Svodnice, neboť jí byla v roce 1835 svedena voda z více než deseti rybníků a jezer. Před nedávnem byla ve Velkých Pavlovicích dokončena akce nazvaná „Revitalizace Trkmanky“. Za více než 14 milionů korun na ní byly provedeny meandry a tůňe pro zadržení vody v krajině. V minulosti byl proveden opak. Koryto říčky bylo napřímáno a prohloubeno pro odvedení vody, která vytvářela laguny a podmáčela krajinu. To se jim tehdy stejně nepodařilo a po jezerech a rybnících zůstaly mokřady a vysoká spodní voda. Jen v Bořeticích to byly Panské jamy a Palachy, kde voda

zůstávala již od toho roku spuštění rybníků a jezer a zůstávala tam vysoká spodní voda. V Bořeticích jsme to vyřešili vybudováním dvou rybníků. Problémem pro Trkmanku však je velmi malý spád koryta mezi Kobylím a Pavlovicemi. V korytě se tím velmi usazují splachy, které voda unáší. V posledních letech je pro nedostatek údržby koryto zanešeno a zarostlé palachem. V dnešní době tvoří Trkmanka nejdelší kořenovou čistírnu. O tom malém spádu musel projektant vědět, nebo mu to snad nikdo neřekl? A tak vlivem meandrů se tok vody ještě zpomalí. Výhodnější zadržení vody v krajině by bylo vybudování velkého rybníka mezi Bořeticemi a Pavlovicemi.

S Trkmankou a spodními vodami mám poměrně velké zkušenosti. Od roku 1990 jsem 16 let dělal v Bořeticích starostu. Byl jsem při všech čistěních říčky. Dnes již mnoho let nám znovu dělá problémy. Mimo posečení trávy u mostů, kde je to možno zkontrolovat veřejností, se tam nic neděje (dnes ani to sečení trávy se nedělá). V posledních letech v korytě stoupla voda tak, a udržuje se tam stále, že nám hladina uzavřela všechny vpusti kanalizace do Trkmanky a kanalizace se zanáší. Po dalším zpomalení toku vody, to bude asi skutečnost trvalá. Co pak bude s naší kanalizací?

Když půjdete do sklepů, zastavte se na mostě za železnicí, kde je to, co popisují, skutečné. Dříve bylo v době, kdy neprší, ve Svodnici tak 50 centimetrů vody. Dnes je hladina vody trvale mnohem vyšší. Současný starosta již na to správce toku několikrát upozorňoval.

Václav Petrásek

Tento dopis jsem zaslal do deníku Rovnost, ale nebyl otištěn.

Svodnice je největší kořenová čistíčka

Trkmanka, Kobylský potok a po našem Svodnice (neboť svedla vody rybníků a jezer), se stala v minulém roce největší kořenovou čistíčkou. Vlivem špatné údržby v posledních letech zarostla od Kobylí po Velké Pavlovice rákosem. Tak již malý spád v těchto místech a rákos skoro uzavřel průtok vody. Kolem Bořetic začala hladina vody stoupat a uzavřela všechny kanalizační vpusti z obce tak, že voda z obce neodtéká a vše, co teče z obce, se usazuje v kanalizačních rourách. Údržba toku se asi nedělala proto, že Povodí Moravy se chystalo na „revitalizaci“ úseku před Velkými Pavlovicemi v délce asi 300 m (od hranice katastru Bořetic), kde se provedla úprava toku z části do meandrů (tak pomalý tok se ještě více zpomalí a koryto se bude více zanášet) a vybuodovala se jezírka a mokřady včetně keřů a stromů.

Svodnice je levostranný přítok Dyje o délce 41,7 km. Pramení nad Ždánicemi ve Ždánickém lese pod kopcem Radlovec a odvodňuje asi 350 km². Část od hráze Kobylského jezera po soutok s Dyjí u Podivína byla vybudována pro stažení vody z rybníků a jezer v roce 1834–1836 na místě potůčku, který propojoval jezera a rybníky. Po stažení vody z jezer a rybníků však zůstala voda v prohlubních (u nás až do nedávna Panské jamy, Palachy...) Proto správce panství Čejka pronajal zájemcům dna rybníků na 3 roky zdarma s tím, že tito budou zbytky tůňi odvodňovat nebo zavážet a vysazovat aleje a remízky. Herben ve své románové kronice píše, že na dně rybníků a jezer rostly hlávky zelí jako kola od vozů.

Václav Petrásek

300 let Grůzů v Bořeticích

Před válkou, v dobách mého dětství, se Bořetičané (*Bořečáci*) ještě vyznačovali důsledným separatizmem. Velice se rozlišovali, ba dělili na staro- a novousedlíky. Kořeny této tradice jsou velmi hluboké, jak o tom svědčí některá česká příjmení, vzniknuvší v 16. století – jako Nový, Novák, Nováček, Novotný apod. Nemám tedy na mysli právní důsledky toho jevu (*např. domovské právo, jak o tom psal v minulém čísle BL kronikář Václav Petrásek*), ale spíše sociální citění či dokonce předsudky, které z toho vyplynuly. Vzpomínám si např. jak jeden z našich sousedů, který se nedlouho po mém narození, asi roku 1932, přiženil na jeden domek v naší ulici z Čejkovic. Starousedlíci, i moji příbuzní, mu dlouho nevěřili a pomlouvali ho, že nedovede udělat ani poctivé víno nebo správně postříhat vinohrad (třebaže přišel z tak proslulé vinařské obce).

Jak patrně, i náš rod – Grůzovi byli už dávno zabydlenými starousedlíky, prostě po meči, tj. v mužské linii, opravdovými Bořečáky. Písemné doklady o tom nalezneme ve starých farních matrikách, a to v matrikách narozených, oddaných i zemřelých farníků, dále pak v pozemkových knihách čili gruntovních dotyčné obce a konečně v urbářích příslušného panství. Matriky jsou uloženy v Moravském zemském archivu v Brně, ty nejstarší, od poloviny 17. století při faře podivínské, mladší, od roku 1705 při faře velkopavlovické, konečně pak nejmladší, od roku 1879 při faře bořetické. Urbáře vypátráme ve stejném archivu, a sice ve fondu panství hodonínského. Gruntovnice jsou deponovány podle obcí v Katastrálním úřadě v Břeclavi. Ty bořetické pozemkové knihy začínají však až rokem 1812. Ovšem za těch 200 let je to pěkná řada svazků. Velmi důležité jsou v tomto směru rovněž urbáře. Jsou to velmi podrobné popisy určitého panství, v našem případě panství hodonínského, k roku 1692, ve kterém byl uveden kromě dominikálu (panského majetku) také rustikál (majetky poddaných v jednotlivých obcích). Kromě rozsahu polností byly v urbáři stanoveny povinnosti dotyčného poddaného – takzvaná peněžní renta, splatná obvykle o svátcích sv. Jiří a sv. Havla (24. 4. a 8. 9.), počet robotných dní (se spřežením nebo jen ručně), dále počet vajec, slepic, také množství lněné příze apod.

Nás však zajímá něco jiného – totiž jména usedlíků ve vsi zvané Bořetice. Postupujeme přitom obdobně jako při zpracování rodokmenu: totiž račím postupem – od současnosti do minulosti, samozřejmě jen po mužské linii. Určitá komplikace nastala u jednoho mého praděda v polovině 19. století. Psal se totiž na jednom dokumentu jako Grůza, na jiném však jako Krůza. Ať tak, či tak, původ našeho příjmení zůstává však záhadou. Je fakt, že písaři 18. a 19. století prošli školami s německým jazykem vyučovacím. A když před takovým člověkem vyslovili jméno Grůza, musel se domnívat, že to je nářeční zkomolenina jména Krůza (podle vzoru *gula – koule*).

Jestliže se však ve své úvaze přidržím toho staršího způsobu psaní mého příjmení (Grůza), učiním tak z toho důvodu, že jej pokládám za původní, nezkomolený. Jedním z nejstarších písemných dokladů o lidech, co obývali Bořetice v dávné minulosti, najdeme v urbáři hodonínského panství, jež dal sepsat hrabě Oppersdorf roku 1692 za účelem prodeje celého panství, jehož součástí se naše vesnice stala až v roce 1617 – tedy těsně před třicetiletou válkou. Bořetice na samém začátku 17. století byly krásnou vesnicí: na návrší stal středověký kostelík s okolním hřbitovem a kamennou tvrzí poblíž.

Na protější vyvýšenině se rozkládal panský dvůr a mezi nimi se napříč táhla dvouřadová *Dědina*, táhla se až do *Chalúpek*, stavby 58 hliněných domů olíčených vápnem s doškovými střechami. Při dvoře byl v provozu panský pivovar a dole, nad Jezerem, se točila kola vodního mlýna a přilehlé olejárny (vyráběl se tam za studena lněný nebo ořechový olej). Tento obraz Bořetic, doklad prosperujícího vývoje obce ve věku předcházejícím, patřil v té chvíli již nenávratně minulosti. Proto použil ve svém urbáři k označení jednotlivých bořetických usedlostí jména jejich zákupních držitelů z předválečné doby. Rozdíl byl otřesný – z původních 58 gruntů zůstalo jen 7 osídlených, všechny ostatní usedlosti byly opuštěné z větší části zničené.

Uvedl jsem část toho seznamu už v knize *Bořetice v proměnách času* (s. 65), Kuna Večeřka, Jan Dubčanský, Mikuláš Skáka atd. Ta jména jsou zde však jen identifikačním prostředkem. Používal se od středovku ve všech možných registrech, u nemovitostí, jako je pole, les nebo dům, prakticky až do 70. let 18. století, kdy se zaváděla, z příkazu Marie Terezie u domů čísla popisná a u polí číslo. V tomto objemném rukopisu najdeme prosté nadpisy: Zde je jednoduše napsáno – *Bartoň Hanak z půle lana dává* nebo *Martin Obora z podsedka dava...* Jestliže nám jde pouze o jména, nabízí se nám tu kompletní seznam poddaných Bořetičanů žijících v době mezi lety 1610–1617 a kteří patrně zažili onen 6. červenec 1605 strašlivý vpád Bočkajovců do vesnice, kterou vyrabovali a pak vypálili.

Mezi těmi jmény není ovšem žádný Grůza ani Kruza. Jedině *vdova Sadílková*, hospodařící na podsedku, připomíná současné občany Bořetic. Hrabě Fridrich Oppersdorf z Dubu a Fridětejšba získal hodonínské panství hned po třicetileté válce, roku 1649 sňatkem s Annou Helenou Žampachovou, rozenou Jakardovskou ze Sudic, vdovou po dosavadním majiteli panství. Za svůj hlavní úkol si nezbytně stanovil obnovu celého panství, rekonstrukci či modernizaci svých několika panských sídel i novou výstavbu poničených kostelů atd. Nepochybně o tom, že se mu za těch 40 let vládnutí nad tak rozlehlým panstvím nepodařilo ekonomicky je stabilizovat. Zajistě osadil četné *poustky* (usedlosti bez hospodářů, opuštěné) schopnými sedláky a potřebnými řemeslníky z Hané a ze Slezska Přiznejme si však, že obnova Hodonínska nebyla tak rychlá, jak si představoval. Třicetiletá válka skončila mírem vestfálským, ale na severní Moravě setrvaly na některých hradech švédské posádky až do roku 1650 a jižní Morava byla vyplněna Turky ještě v roce 1663 a pak před obležením Vídně roku 1683.

Nicméně v roce 1680 začal hrabě Oppersdorf na naléhání olomouckého biskupa s výstavbou nového bořetického kostela podle plánu Brněnského architekta Erny. Mezi kameníky, kteří tesali kvádry kobyliského pískovce do základů a jiní, co vytvářeli plastické ostění k oběma vstupním portálům, byl i jeden Slezan z hornatého kraje jižně od Nisy. Jmenoval se **Gruz** či **Grůza** (to slovo v polštině i ve Slezsku znamená úlomek kamene či lomový kámen, původně šlo asi o rodinu kameníků). Je možné, že ten Slezan zastával na zmíněné kotelní stavbě funkci políra, a když byla stavba po roce přerušena, byly už všechny kamenické díly hotové (podle dávné tradice označené tzv. merky). Za hotové kamenné dílce zaplatil pak prvnímu Grůzovi tím, že mu nabídl do držení jeden z opuštěných statků v bořetické Dědině. Byl to třičtvrtělanový grunt s vinohradem v Kraví hoře a vinným sklepem v *Chalúpkách*.

V Moravském zemském archivu se můžeme podrobněji seznámit s historií obnovy hodonínského panství. Narazíme tam například na objemný písemný dokument týkající se bořetického vinohradnictví: *PRÁVA HORENSKÁ VOLGENŠTEJNSKÁ dědiny Bořeckej, přepsaná roku 1754 skrze mne Tomaše Malého, toho času písaře obročenského za horného a spolupurkmistra Josefa Kruze rychtáře Martina Buchty konšelvu Jana... , Tomáše Šefránka Václava Procházký Martina Jelínka (?) a Fabiána Hajdy, horníka*. K obnově starobylého horenského práva, týkajícího se hor viničních, přikročil hrabě Josef Czobor, syn zbožné a štědré kněžny Marie Antonie z Lichtenštejna a hraběte Marka Adama z Czoboru.

Ponecháme teď stranou obsah, formu i význam tohoto dokumentu (44 odstavců a 16 odstavců přílohy) a věnujme trochu pozornosti mému slavnému předkovi Josefu Kruzovi/Grůzovi. Je tu jmenován jako purkmistr (starosta) Bořetic a zároveň jako perkmistr/horný, tedy správce všech bořetických viničních hor (tratí), ještě před obecním rychtářem Martinem Buchtou. Dále jsou zde jmenováni konšelé, radní, lidé dosud známých jmen (příjmení). Ale zde uvedený Josef Grůza byl asi přece jen výjimečný. Když jsem ještě chodil, zajel jsem do Brna, do zemského archivu, předložit farní matriky, podivínské a pavlovické. V matrice zesnulých jsem našel záznam o tom Josefovi Grůzovi: že to byl výjimečný člověk, že byl purkmistrem v Bořeticích po celých 30 let, tedy i pozemkových parcel, polovinu svého života.

Bylo to za vlády zmíněné Marie Terezie, v dobách různých pokrokových reforem. Jedna z nich je číslování domů, k němuž došlo v Bořeticích roku 1775. Číslování začínalo jedničkou na pánském dvoře a pokračovalo dvojkou na severní straně Dědiny až k dnešnímu Floriánku a pak nazpět, k multni a dále do Chalúpek. Grůzův grunt v *Dědině* dostal číslo popisné 30. Půdorysná dispozice tohoto gruntu je relativně přesně zakreslena na indikační skice k stabilnímu katastru Bořetic z roku 1827. Kromě parcelního čísla a čísla popisného je v téže ploše vepsáno jméno tehdejšího majitele: *Krusa Franz*. Mohl to být vnuk, případně pravnuček výše uvedeného Josefa Kruze. Ten statek drželi někdy od roku 1680 vždy prvorození synové rodu Grůzů, celkem po 10 až 12 generací. Pravděpodobně byli všichni v té dlouhé řadě dobrými hospodáři – protože ta třičtvrtělanová, později jen půllánová usedlost zůstala v rukou rodu i v dobách zlých, válečných, kritických. Posledním rodovým držitelem gruntu byl bratranec mého otce – Jan Grůza s manželkou Veronikou, ještě počátkem 60. let 20. století, když se v Bořeticích sjednocovaly pozemky, rozorávaly meze a rušily staré polní cesty. Proměně neunikl ani samotný selský dům. Už v roce 1939 zredukoval Janův bratr, Stanislav Grůza rozměrnou stodolu v ulici *Za Humny* a postavil si vedle stodoly přízemní rodinný dům. Za dalších 80 let se změnila podoba tohoto gruzovského

sídla i v *Dědině*. Navíc, po druhé světové válce, se členové našeho rodu rozptýlili po celé Moravě. Stanislav Grůza se odstěhoval do Slavonic i s celou rodinou (2 dcery a syn), strýc Janoš také hned po válce, s dvěma dcerami a dvěma kluky, do Starovic. A moje rodina? Já odešel za prací a bytem do Ostravy a jeden z mých synů zakotvil podobně v Rožnově pod Radhoštěm, druhý nedaleko odtud, v jiné části Ostravy.

Grůzové nepatří mezi nejstarší rody v Bořeticích, kde stále ještě žije několik rodin toho jména. Jednoduše řečeno, patří k té vlně přistěhovalců, která přišla až po třicetileté válce. V těchto řádcích jsem se to pokusil naznačit. Odkud a kdy přesně nevím a můj zdravotní stav mi už nedovolí archivní bádání v tomto směru dokončit. Historie není ostatně však exaktní věda jako matematika. A nepracuje jen s prameny písemnými. Už kanovník Kosmas, autor první kroniky české (psané ovšem latinsky), uvádí mezi svými prameny také vyprávění starců. Nu, já jsem jako dítě s otevřenou pusou poslouchal vyprávění svého děda Václava Grůzy (1861–1955) o tom, jak jednou ráno někdo zabouchal na vrata jejich gruntu v *Dědině* čp. 30 a on jako malý pacholík utíkal otevřít – a tam stáli dva jezdci na koních. Psal se rok 1866 a byli to pruští vojáci, žádající o krmivo a proviant... Pětiletý Vašek na ten zážitek do smrti nezapomněl. Na tom čísle popisném žil vždy prvorozený syn se svou rodinou. Tak to šlo v případě Grůzů po 10 až 12 generací.

Antonín Grůza

Selské grundy v Dědině roku 1827

Bořetice jsou podmáčené

I když si v posledních letech u nás obce stěžují na nedostatek vláhy a zásoby spodních vod dokonce v roce 2019 klesly tak, že se mluvilo o 500letém suchu, tak u nás to nebylo tak zlé. V rybníku v trati Jezírko pod sklepy v Hliníkách sice klesla hladina o jeden metr, a rok trvalo, než vystoupila k normálu, v letošním roce však hladina stoupla tak, že se voda vylévala z břehů a vytvářela jezírka kolem rybníka. Oba rybníky nemají přítok vody, ale jsou napájeny jen spodní vodou. Tam nás to netrápí, ale horší je to v obci. Při stavbě mlýna u nádraží byla spodní voda tak vysoko, že podle starosty Jakuba Petráska způsobovala velké problémy. Na základy mlýna musely být použity tři vagony cementu a u mlýna až do letošního roku byla poměrně velká jáma trvale zaplněná vodou, zarostlá rákosem a odvodněna přes silnici do Svodnice. Každý rok tam kluci chodili na „cigáry“. Při stavbě splaškové kanalizace však tato jáma byla zasypana. Jaký vliv to bude mít na stavbu bývalého mlýna se zatím neví.

Druhým podobným místem je „stará“ škola, která byla postavena podle rozhodnutí zastupitelstva v místě, kde byl rozsáhlý mokřad s trvalou spodní vodou. Stavitel Bystřický, který byl tehdy „vysoutěžen“ s cenou 200 000 zlatých, mokřad zasypal a školu postavil. Po krátkém čase však stavba začala prskat a stavitel Bystřický musel stavbu sepnout železem, které je dnes možno sledovat v patře. Stavitel žádal zastupitelstvo o zaplacení „vícepráce“. To však rozhodlo, že nedostane ani zlatku, neboť prý s tím měl počítat. Stavitel Bystřický to tedy musel zaplatit ze svého a musel proto prodat většinu polí, které vlastnil.

I když je kostel na kopci, má celé jeho okolí vysokou spodní vodu. A sklepy v domech v okolí i ve škole jsou zaplavovány. Sklep ve škole byl při úpravách zasypan a ve sklepech kolem kostela musí být v dobách deštivých let voda odčerpávána. Při stavbě svého domu v ulici Školní jsem zjistil, proč to tak je. Pod celým návrším pod kostelem je jílovitá vrstva „mísa“, ve které v deštivých letech voda zůstává. Při kopání sklepa bylo vidět končící jíl a pokračování „žlutice“. Musel

jsem také ve sklepech vykopat studnu. Při úpravách terénu kolem kostela jsem provedl kanalizaci podle Ing. Václava Kadlece a podle jeho proměřování, jsem částečně vodu svedl až do kanalizace v ulici Školní.

Třetím místem s vysokou spodní vodou bylo v dnešní ulici Humna od autobusové zastávky, kde od domu Žeravíků byl zavodněn kanál obrostlý velkými stromy. Do tohoto kanálu byla přiváděna voda s trvale tekoucí vodou uličkou kolem domu našeho dopisovatele Antonína Grúze, který začínal u studny „Dolnice“ a při deštích sváděl vodu z ulice „Dědina“. Také v druhé ulici Humna od Jednoty, byla spodní voda vysoko. Při deštích nebo tání sněhu se tam, kde jsou dnes domy na „Nivě“, vytvářelo jezero, které bylo eldorádem kluků s neckama. Od roku 1835, kdy byly spuštěny vody Svodnicí ze všech jezer a rybníků v povodí dnešní Trkmanky, se i přes velkou snahu našich předků, kteří dostali do pronájmu zdarma dno těchto jezer a rybníků (za to, že budou svádět vodu z míst, kde neodtekla sama a vysazovat aleje vrb) zůstala dvě místa, kde se jim vodu nepodařilo svést do Svodnice. Byly to Palachy a Panské jamy. Byl jsem u toho, když se čistila Trkmanka kolem Palachů a v jednom okamžiku, když bagr zasáhl hluboko do břehu, se najednou vytvořil obrovský proud vody a Palachy zůstaly bez vody. ZD tento prostor pak zúrodnilo. Byl jsem tam tehdy dohodnout, aby bagr v Panských jamách vykopal malý rybníček pro ověření mého nápadu vykopat tam rybník. Tento malý rybníček pak rozšířil zaměstnanec ZD Vratík Grégr s jeho strojem.

Vysoké spodní vody dnes dělají velké problémy firmám při stavbě oddílné kanalizace (splaškové) v celé obci, a hlavně při stavbě čistíčky odpadních vod, která se staví vedle tehdejších Palachů. Pravděpodobně si to projektant neověřil a cena těchto staveb se obci velmi prodraží. Nebo to dnešní zastupitelstvo udělá tak, jak zastupitelstvo při stavbě školy na konci 19. století?

Václav Petrásěk

Ještě o španělské chřipce

Je to skoro anekdota, ale velice pravděpodobná. Uvádí se, že epidemie (podle jiných dokonce pandemie) španělské chřipky zachvátila svět v letech 1918–1920. Vznikla však už v roce 1917 někde v Číně a již v létě 1917 ji zaregistrovali ve vojenské posádce americké armády v Camp of Furstone ve státě Kansas (USA). Odtamtud se tato vysoce infekční virová choroba, podobná chřipce typu A, dostala s americkými vojáky na válečnou frontu do západní Evropy, do Francie a Belgie. Jelikož za války vládla v novinách a ostatním tisku tuhá cenzura, psalo se poprvé o této nemoci v novinách neutrální, neválčící země, v novinách španělských. A proto se veřejnost celé Evropy naučila nazývat tu infekční virovou chorobu španělskou chřipkou.

Válečný chaos se projevil nejenom v nejasném názvu, ale také v nedostatečném vědeckém prozkoumání nemoci, v absenci léku, případně vakcíny proti ní. Nedostatek věrohodných informací zmátl také historiky a kronikáře. Tak se například odhaduje, že za obětí jí padlo 44.000 vojáků, tedy vesměs mladých mužů (podle jiného odhadu 20–50 tisíc), avšak přibližně dvojnásobek civilistů. Objevují se ovšem i odhady řádově vyšší, mluví se o statisících mrtvých v Evropě, také však o milionech ve světě. Španělská chřipka zanechala

po sobě mnoho mrtvých například i v Kanadě nebo v Japonsku, takže právě v souvislosti s ní je často používáno i označení pandemie. Ve vývoji té epidemie či pandemie v letech 1918–1920 se shledávají celkem čtyři odlišné vlny. Nemocní měli vysoké horečky a dostávali prudký zápal plic.

Při návratu vojáků z francouzské a italské fronty se virová nákaza přenesla mezi civilisty a ti umírali zpočátku s nejasnou diagnózou, údajně nejvíce na zápal plic. Postižení byli hlavně mladí lidé. Bohužel neexistují žádné statistiky, takže vycházím jen z dětské vzpomínky. Moje maminka mi vyprávěla, že měla dva mladší sourozence – Jaroslava (studoval asi na reálce v Hustopečích) a Růženku. Oba prý umřeli na španělskou chřipku. Dnes je již pozdě na to, abych šel do bořetických farních matrik a prolistoval svazek zemřelých. Stejně bych tam našel asi jako příčinu smrti uvedený zápal plic.

Ale ke vzpomínce na toho strýce a na tu tetu, které jsem nikdy nezažil, mě přivedlo i loňské i letošní řádění koronaviru, kterému se nadmíru korektně říká covid-19. A také to stoleté výročí.

Antonín Grúza

ŠKOLA VOLÁ!

Pár slov paní ředitelky

Ve školním roce 2020/2021 navštěvovalo základní školu 56 žáků. Takový rok jsme ve školství ještě nezažili a doufám, že už nezažijeme. Pro žáky, učitele i rodiče byl velmi náročný, ale zvládli jsme ho. Velká část výuky probíhala distanční formou. Děti, rodiče i paní učitelky se museli vypořádat s množstvím změn, nařízení a omezení. Jsem ráda, že se všechno zvládlo včetně povinného testování, se kterým nám ochotně pomohla paní Lucie Grůzová. Velmi jí za to děkuji. Po návratu do školy se děti velmi snažily a svou pílí dohnaly většinu učiva. Prvňáčci jsou moc šikovní a pod taktovkou paní učitelky Šedivé se naučili pěkně číst, psát, počítat, zvládnou i pár frází anglicky. Koncem školního roku proběhla řada velmi zajímavých akcí, které si děti skutečně užily. Žáci počítali Matematického klokana, nasbírali téměř 12 tun starého papíru, trénovali dopravní výchovu na sóle u kulturního domu, prožili Den Děti v centru Pavučina, zúčastnili

se programu Z Bílých Karpat po Pálavu, přivezli dva zlaté poháry z Modrohorského fotbalového turnaje, vydali se na exkurzi do vinařství Jana Hempla, užili si výlet v zoo Lešná, projektový den v JSDH Bořetice, zajímavou besedu o dravých ptácích s panem Michalem Burešem, opékali si špekáčky na školním dvoře, vyjeli si na cyklovýlet. Ve středu 16. 6. v parku u kostela proběhlo tradiční slavnostní pasování budoucích prvňáčků a ve čtvrtek 17. 6. jsme se slavnostně loučili s žáky 5. ročníku v zasedací místnosti obce Bořetice. Letošní pátáci se stali neskutečnou partou, přeji jim mnoho úspěchů na Gymnáziu ve Velkých Pavlovicích i na druhém stupni ZŠ. Přeji všem čtenářům Bořetických listů krásné léto a dětem pěkné prázdniny.

Ivana Macháčová, ředitelka školy

Co nového u nás v mateřince?

Z důvodů vládního nařízení musela být naše školka od 1. 3. do 9. 4. uzavřena. 12. 4. byla sice otevřena, ale pouze pro děti s povinnou předškolní docházkou, ostatní děti musely ještě do 7. 5. zůstat doma.

Toto přerušování nebylo příjemné ani pro učitelky, ani pro děti a jejich rodiče, tak jsme s radostí přivítali nástup do běžného režimu.

Během uzavření školky sice probíhala komunikace s rodiči a distanční vzdělávání dětí, do kterého se ochotně zapojili nejen ti, pro které bylo určeno, ale i ostatní kamarádi. Přes všechny snahy nahradit aktivity pracovními činnostmi doma, nebylo to to pravé „orechové“ (i když naše děti a jejich rodiče mají obrovskou pochvalu za poctivě odvedenou práci).

Ohledně znovuotevření, sdělení si zážitků a zadaptování se na režim mateřské školy jsme rozjeli všechny pozastavené činnosti.

V rámci dotačních programů (které nezatěžují finančně ani náš rozpočet, ani rozpočet rodičů), jsme připravili pestré aktivity zaměřené na pohyb, poznávání a ochranu přírody, zvířat a nejbližšího okolí. Výpis toho, co všechno jsme zažili v tak krátké době.

- Sazení kytek a beseda o sazení v Květince.
- Beseda se včelařem a ukázkou práce: „Ze života včel“.
- Návštěva zoo Hodonín s programem: „Hmyzí život, aneb Ferda Mravenec“.
- Návštěva zoo s programem: „Naši chlupatí příbuzní“ spojeno s krměním zvířat.
- Turistické výšlapy do okolí s batůžky – poznáváme, co tu máme.
- Trdlohrátky se zvířátky – naučný výlet na Ovčí terasy v Němčičkách, beseda s myslivkyní a pozorování domácích zvířat.
- Hrátky s dopravou na zahradě za MŠ – kulturní program divadla Kejkle.
- Tradiční slavnostní pasování předškoláků.
- Putování po dětských hřištích v okolí se sportovním programem.
- Rozloučení s předškoláky a se školním rokem: program divadla „Kejkle“ + společné hrátky s rodiči a dětmi.

Učitelky MŠ Bořetice přeji všem krásné léto plné pohody a nových zážitků

Pasovali jsme 13 nových prvňáčků, foto J. Michna

S budoucími prvňáčky se přišli rozloučit jejich kamarádi ze školky, foto J. Michna

Ve školní družině jsme měli pestrý program

Po znovuotevření škol měla naše školní družina velmi pestrý program. Zkusili jsme si toho opravdu spoustu, zejména při projektových dnech ve škole, kdy si děti vyzkoušely výrobu želvy z přírodních materiálů, jako jsou například kamínky, kůra, nebo mech. Dále nám paní Škrancová ukázala jak na šití. Naučili jsme se základní steh a jak správně zacházet s jehlou, za což jí moc děkujeme. Další odpoledne jsme se věnovali pečení muffinů, které jsme nakonec ozdobili vlastním vymodelovaným zvířátkem z marcipánu. Nechyběl ani výlet mimo školu. Zavítali jsme do zoo Hodonín na program „Hrátky se šelmami“. Navštívili jsme i hřiště ve Velkých Pavlovicích a v Bořeticích, na kterých jsme si zasportovali a na závěr školního roku k nám zavítalo Divadlo Kejkle, které nám představilo jejich zábavný program s bublinkami a balónky, který nás moc bavil.

Všem přeje krásné letní prázdniny.

Vychovatelky ze školní družiny

Vyráběli jsme želvy z přírodních materiálů, foto Archiv školy

1. třída

ZVEME VÁS NA PIZZU

POTŘEBUJETE
 kvasnice 20g
 1 lžičku cukru
 200 ml vody

500g hl mouky
 3 lžíce oleje
 sůl, koření, křídlo
 šunkový salát

JÁ UŽ MÁM HLAD
 JAKO VLK 😊

Přidáme co máme
 rádi a upечeme.

Přejeme vám dobrou chuť!
PRVNÁČCI 😊

TAKTO MÍCHAJE
 PROFÍCI 😊

NAKYNUTÉ TĚSTO
 TĚKNĚ ROZVALÍME

3. třída

Prázdno

Už si káim na prázdno, jak bude
stáhal to kování a doufám, že už
skončí soud, ať máta jít na
kurazy a zápy
Tím se kláim na to, jak lidem vyhrát

Michal Štěrba

jak jsem dostala noví božle

Byla jsem ve škole a přečetla
jsem román do daleky. Jeli jsme
k očnímu lékaři. Dávali mi brýlečky
božle a dávali mi dioptrie. Mám
noví božle na dálku mám 1,5 dioptrie.
Na každý týden si pondělí, jsem jeli pro
božle. Učila jsem si ty božle a vybrala
jsem si nováčka na božle. A teď je novím.

Lucie Kumpová

Den líbí mi dovolení

Jeli jsme autobusem do Koutce.
Tam má pár lidí provést
celým areálem.
Líbilo se mi kamenná epická,
kde byly rozestavené tylny.
Přesně si má přivzala paní,
která nám ukázala ovčák.
Překrášlím rajčím a šišák
ovčák.
Na rovině jsme si vyplodili
hrádní ardítu, které jsme si
vzali domů.
Má se mi tam líbilo.

Janek

Můj kocou

Doma máme kocour, dala jsme mu
jméno Rocky. Bude mu jeden rok,
je moc šikovný. Rád skáče na
křivo od kopačky. Někdy se s
ním mazlí a hladím ho. Když ho
hladím tak voní. Je šedobílý,
má na sobě černé pruhy a zelené
oči. Je s ním legrace. Rád si hraje
s klackem. Mám ho moc ráda.

Nikolka Lecká

Obědve do Koutce

Na šan, líbí jsme jeli do Koutce
Cvičili nás tam pan učitel.
Měli tam hočky, psa, hři, ovce,
a ovčáky. Byla tam krásná dílna,
pokoj, hřiště, rampy na
scaletbord a skákačská rohož.
Na rovině jsme si vyplodili srdíčko
a ovčí vlny. Líbilo se mi moc
líbilo.

Marlon Šilar

jak jsem našel nové kly

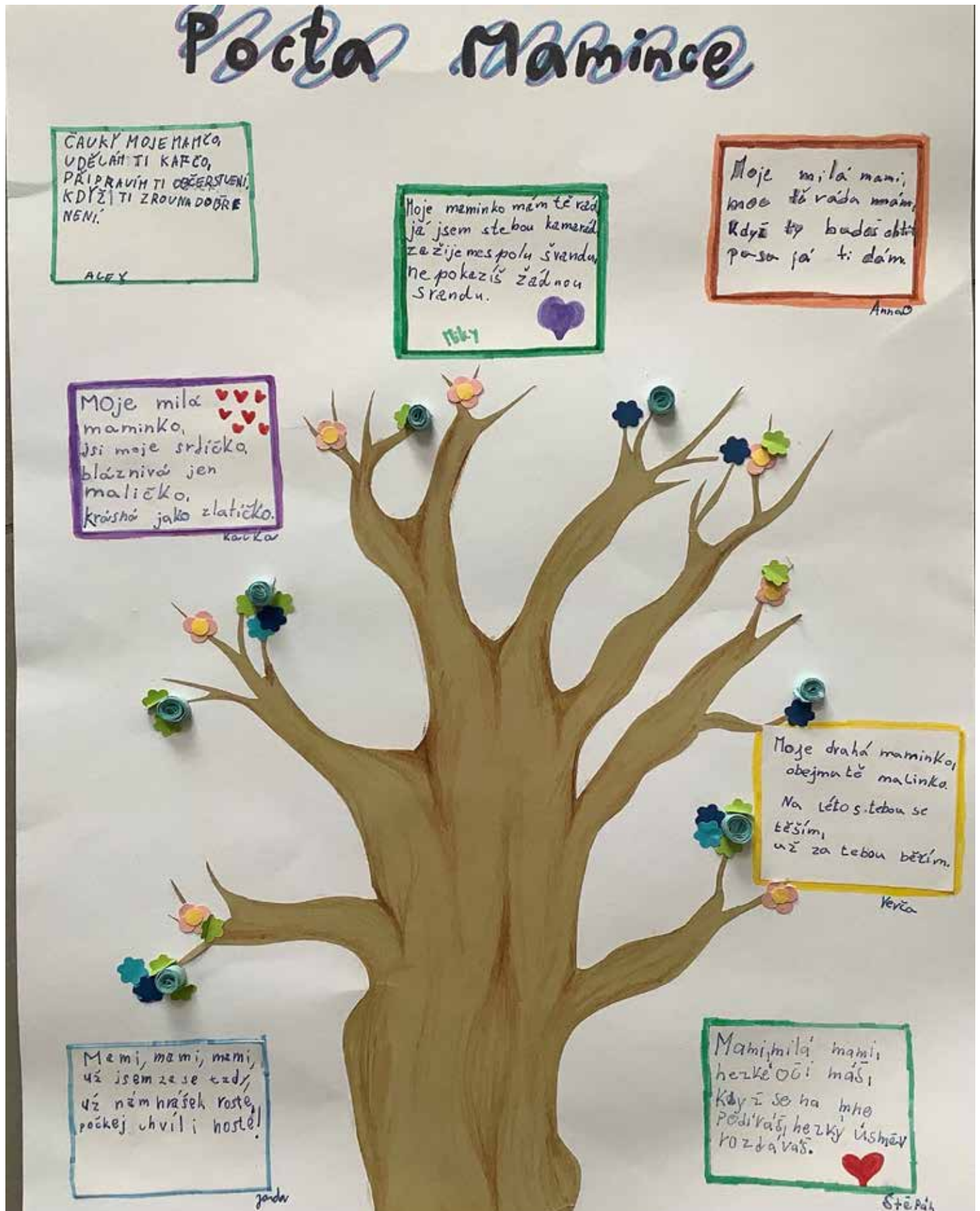
Jeli jsme do Bělčavi do koutce
když 31. května nás předvedl v
Bělčavi našel pár jmen jak koutka
je kout. Našli jsme kouta asi 1 hodinu a
potom nás jeli jeli. Co našli a fo-
ceni jsem šel s koutem na kout.
Byl to super den

Barbora Štěrba

4. třída

5. třída

Rozloučili jsme se s 15 pátáky, foto K. Vyhňáková

Přijel k nám Polybus

Za dětmi přijel Polybus, foto Archiv školy

Interreg
Rakousko-Česká republika
Evropský fond pro regionální rozvoj

Jak jsme avizovali na stránkách „Naší školy Bořetice“, v pátek 18. 6. 2021 mohly děti ze základní školy prožít projektovou výuku na téma polytechnika. Aktivitu výuky směřovaly zejména na práci se dřevem. Hravou formou byly děti vtaženy do programu „Od kutění k řemeslu“. Každé dítě mělo časový prostor na vlastní výrobek, který si pod taktovkou odborníků z Lužánek SVČ Brno, mohly v rámci tohoto programu vyrobit.

Lektoři ze SVČ Lužánky za námi přijeli tzv. Polybusem – pojízdným polytechnickým kabinetem, který kromě velmi dobře zpracovaných metodik, je vybavený nářadím, jako jsou pilky, vrtačky, pájky, 3D pera, akunářadí, termolis atd. Učebny jsou postaveny z pracovních stolů a židliček, v případě deště či prudkého slunce chráněny stany.

Vše bylo nyní hrazeno z projektu EduSTEM ATCZ220, Interreg.

Věříme, že společně s MAP Hustopečsko se podaří najít finance pro tento unikátní zážitek i v dalším školním roce a POLYBUS přiveze ostatní programy, kterými jsou: *RecyHrátky*, *ElekTricky*, *S přírodou jsem kamarád* či *Stále ve hře*.

Aktivitu projektu směřují k dětem v MŠ i žákům prvního stupně ZŠ a nabízí unikátní zážitek, projektovou výchovu na téma polytechnika. Děti si výuku užily, a to je ta nejlepší odměna.

Ivana Macháčová, ředitelka

Děti si mohly vyzkoušet svou zručnost, foto Archiv školy

Nejlepší sběrači starého papíru v ZŠ a MŠ Bořetice ve školním roce 2020/2021

Žáci ze základní školy nasbírali **11 479 kg**.

1. třída

1. Jaroslav Benda	591 kg
2. Marek Buchta	373 kg
3. Tomáš Herzán	200 kg

2. třída

1. Tomáš Klobouk	1 102 kg
2. Jan Maceček	702,5 kg
3. Tomáš Langer	290 kg
3. Agáta Surmanová	290 kg

3. třída

1. Berenika Valová	1 568 kg
2. Nikola Secká	702 kg
3. Mikuláš Gloza	180 kg

4. třída

1. Anna Šebestová	576 kg
2. Jaroslav Springer	190 kg
3. Kateřina Novotná	186,5 kg

5. třída

1. Ema Kalábová	779 kg
2. Filip Dufek	715 kg
3. Silvie Bendová	568 kg

Děti z mateřské školy nasbíraly **2 130 kg**.

1. Štěpán Odstrčil	362 kg
2. Milan Kaňka	300 kg
3. Viktor Kaňka	250 kg

Děkujeme všem.

MATEMATICKÝ KLOKAN 2021

NEJLEPŠÍ POČTÁŘI ŠKOLY:

Kategorie CVRČEK (2. a 3. ročník)

1. Klobouk Tomáš	2. ročník – 79 bodů
2. Surmanová Agáta	2. ročník – 74 bodů
3. Valová Berenika	3. ročník – 72 bodů

(maximální počet bodů v kategorii CVRČEK – 90 bodů)

Kategorie KLOKÁNEK (4. a 5. ročník)

1. Čumpa Filip	5. ročník – 110 bodů
2. Herzán Jaroslav	5. ročník – 92 bodů
3. Gloza Dominik	5. ročník – 77 bodů

(maximální počet bodů v kategorii KLOKÁNEK – 120 bodů)

Z KOBYLSKÉ ŠKOLY

Krátké ohlédnutí za školním rokem

Pomalou končí školní rok 2020/2021. Určitě ten nejdívnější rok, jaký kdy mohli žáci, učitelé i rodiče vůbec zažít. Většinu roku všichni strávili u počítačů, těch pár týdnů prožitých společně ve škole určitě nestačilo k tomu, abychom si mohli říct, že všechno bylo v pořádku. Nakonec všichni naši žáci měli k dispozici zařízení, díky kterým se mohli vzdáleně vzdělávat, všichni měli internetové připojení. Odpadly soutěže, nekonaly se mimoškolní akce, hlavním úkolem bylo, aby se všichni měli možnost vzdělávat tak, aby nevznikl příliš velký rozdíl oproti normální situaci.

Dalším hlavním úkolem bylo připravit devátáky na přijímací zkoušky, aby obstáli v konkurenci ostatních žáků. To se určitě povedlo. Všichni žáci, kteří se poctivě připravovali, jsou přijati na školy, které si vybrali, ve většině případů nemuseli hledat náhradní řešení. Jistě

k tomu přispěla i skutečnost, že jsme využili možnosti dělit třídy na více skupin v češtině, matematice a cizích jazycích.

Bylo to těžké pro učitele, zaměstnance školy, žáky i rodiče. Ale zvládli jsme to a všem, kteří se o to zasloužili, patří velký dík. Všichni jsme získali nové zkušenosti, mnoho z nich využijeme i v běžné práci.

Všichni věříme, že se takový školní rok už nikdy opakovat nebude. I tak však budeme nadále dělit většinu tříd 2. stupně v nejdůležitějších předmětech, abychom dohnali ztráty a abychom opět připravili žáky ke studiu na středních školách tak, jak je na naší škole zvykem.

Kéž je ten nový školní rok zase úplně běžný a normální.

Vlastimil Janda, ředitel ZŠ Kobylí

Poetizmus aneb Abeceda podle Vítězslava Nezvala

Poetizmus je český umělecký směr, postavený na „umění žít a užívat“. Rádost z obyčejných věcí, optimistický pohled na svět, hravost. Největší výhody takové básně? Fantazie, hra se slovy, žádná interpunkce!

A jak na takovou báseň?

První verš vytvoříte tak, že si představíte, co vám jednotlivé písmeno připomíná vizuálně. Následuje 2. verš, který je volnou asociací spojenou s 1. veršem. 3. a 4. verš tematicky souvisí s prvními dvěma a musí se s nimi rýmovat. Tentokrát si hráli devátáci. A povedlo se jim to. Nejen „Abeceda“, ale rozhodně též kaligramy, které zkrášlují i výtvarně toto vydání. Co říkáte?

T

Visí jako kříž
co se mi podobá
vyfocen s ním Pán Ježíš
což je hodná osoba
Tereza Petrásková

Kříž může znázorňovat písmeno T

S

Plazící se had
který se rád zatáčí
či tkanička spadlá snad
to pro jedno písmeno už postačí
Karolína Lejsková

U

Zeje propast hluboká
hlubší než kdy předtím
snaha vylézt vysoká
marný pocit řeším
Daniel Bauer

V

Otevřený románek
popsaný všemi možnými větami
Myslíš, že končí ale zhola ne
příběh pokračuje novými stranami
Lucie Kadlecová

Básnická díla svých spolužáků doprovodili příhodnými fotografiemi Natálie Dudová a Filip Novotný.

Písmeno V

Tá bořecká věža

V knize *Lidské dokumenty* od Augusty Šebestové najdeme takovou radu, jak při práci v poli zjistit, kolik je hodin. Máme se podívat na bořeckou kostelní věž a podle toho, jak padá její stín na kostelní střechu, se dá určit, jestli se už blíží poledne. V té knize se píše o životě prostých lidí z Kobylí a Bořetic, a sice za časů starosty Miklíka, tady ještě v 19. století, kdy měl jen výše postavený pán u sebe kapesní hodinky a ženy nenosily žádné.

Bořetický poutní kostel stojí jen na nevysokém pahorku (206 m n. m.), ale ten kopeček dominuje celé krajině od Podivína až po Čejč. Dnes dominuje tomuto mikroregionu kostel sv. Jiljí na Vrbici, postavený až roku 1913. Pokud jde o kostel Nanebevzetí P. Marie ve Velkých Pavlovicích, byl postaven hrabětem Oppersdorffem v době kolem roku 1675, avšak bez věže – ta byla dostavěna až roku 1889, ve stylu novobaročím. Tehdy, koncem 19. století, vynikala v kraji nejvíc právě ta věž bořetického kostela.

Bořetický poutní kostel začal stavět hrabě z Oppersdorfu v roce 1660, ve slohu raně baročním. Stavba byla asi po roce přerušena. Obvodní zdivo bylo podle ústní tradice dovedeno až do výše kostelních oken (dva sáhy, tj. 3,8 m vysoko). Kostel dostavěla kněžna Marie Antonie z Lichtenštejna, provdaná tehdy za hraběte z Czoboru, asi nedlouho před rokem 1720. Tehdy byla věž bořetického kostela ještě asi o pět metrů vyšší, protože byla završena baroční bání s lucernou, Podobné tvary můžeme najít u celé řady českých a moravských kostelů.

Antonín Grůza

Farní kostel sv. Mikuláše v Oslavanech (baročně přestavěn v 18. století)

Označením VOC se mohou pyšnit nová vína

Vinařský zapsaný spolek VOC Modré Hory organizoval v jarních měsících pracovní setkání jmenovaných hodnotitelů vín VOC Modré Hory z důvodu I. zatřídování vzorků vín pro tuto certifikaci v letošním roce. Pracovní hodnocení vín proběhlo ve Vinařství Horák Vrbice za splnění aktuálních přísných protiepidemiologických opatření.

Celkem bylo přihlášeno 15 vzorků z nichž bylo pět vín rosé a 10 vín červených od osmi členských vinařství, mezi nimiž byli zastoupeni vinaři všech modrohorských obcí. Přísnému tříhodinovému hodnocení pro certifikaci dohlíželo sedm renomovaných degustátorů.

Celkem bylo přihlášeno 15 vzorků, foto Archiv VOC Modré Hory

Podmínkám a pravidlům pro udělení označení VOC Modré Hory vyhovělo 13 vzorků a 2 vzorky nevyhověly. Odrůdová skladba hodnocených vín byla následující: 8× Frankovka, 4× Svatovavřínecké, 2× Modrý Portugal, 1× směs FR + SV. Spolek organizuje zatřídování vín vždy dvakrát ročně, další hodnocení proběhne v bořetickém Rodinném vinařství Jedlička.

Letošní jarní pracovní setkání mělo i významné kulatiny, jednak se jednalo historicky o již 20. zatřídování vín a 10 let od prvního zatřídění vína VOC Modré Hory, z.s. Za tuto první dekádu činnosti spolku nelze nezmínit sedm vinařství z 19, která zatřídila do modrohorské certifikace VOC zatím nejvíce vín: Syfany Vrbice – 25, Sedláček Vrbice – 25, J. Stávek Němčičky – 25, P&R Stávkovi – 19, Patria Kobylí – 13, Horák Vrbice – 12 a Jedlička Bořetice – 10.

Nejstarším zatříděným vínem se může pyšnit Frankovka 2008, tedy ještě z Rodinného vinařství Jedlička a Novák Bořetice. Celkově od vzniku spolku včetně prvního letošního zatřídování bylo s kladným výsledkem pro certifikaci vín VOC Modré Hory uznáno přesně 180 vín. Vinařství našeho mikroregionu stále více svá vína do této certifikované klasifikace zařazují, reagují tím na velice kladné odezvy svých zákazníků. Spolek má aktuálně 19 členských vinařství a těší se na případné rozšíření o další zájemce z řad modrohorských vinařů, kteří do budoucna cítí obrovskou příležitost k oslovení svých stávajících i nových zákazníků v tomto moderním VOC trendu.

Lukáš Stávek

Vzpomínka na Cyrila Petráska narozeneho 31. 5. 1921

Čas běží, a máme zde připomínku 100 roků od narození mého strýce. Rád bych pro mladou generaci tuto osobu přiblížil tak, jaké informace jsem získal, poněvadž odešel do partyzánského odboje v Srbsku. Pamětníků jeho života už mnoho není a pro mladé by se patřilo připomenout tohoto jubilanta. Osobně jsem měl možnost jej poznat a občas dělat služebníka. Pověřoval mě nákupem krejčovských potřeb v Kobylí u Bezděků. Dal mi do obálky peníze a objednávku, co mám přivést. Pravidelně mi připomínal, abych obchodníkům řekl, že se jedná o mistra krejčího. Před jeho odchodem při nuceném nasazení jsem přece jen ze svého pohledu poznal jeho osobu. Pocházel z početné rodiny, měl tři bratry a dvě sestry, sám byl nejmladší. Moc nepoznal maminku Kateřinu (2. 5. 1880–8. 2. 1929). Byl slabší tělesné zdatnosti – z této příčiny se vyučil v Brně pánským krejčím. Po tovaryšském zapracování v Brně si otevřel krejčovskou živnost v domě č. 136.

Když se podíváme na jeho vůli odejít do partyzánského odboje v Srbsku, je dobré před takovou osobností smeknout. Sám praktiku-

jící katolík, člen III. řádu Sv. Františka, žádný vypracovaný sportovec odešel do instituce, která byla vedena komunisty (maršál Tito). Je možné, že v Štyrském Hradci, kde pracoval, byli nasazeni i vrstevníci ze Srbska, a že takové mladé muže lákali do protinacistického odboje.

O jeho nejasném účinkování a ukončení života bylo již mnoho napsáno, ale nic nevysvětleno. Měl jsem možnost navázat kontakt s pracovnící „Paměti Národa“ ze Zlína. Při vzájemné komunikaci jsem se ji doptal, jestli by nemohla ze Srbska získat nějaké informace. Odpověď je celkem málo informativní, snad přijde čas a něco se přeci dozvíme. Tento můj dotaz předala jmenovaná pracovnice do Prahy, kde je oddělení, které se snaží získat nějaké zprávy. Instituce se snažila zmapovat do poloviny 2020 všechny občany padlé za německé okupace. Když vezmeme počet obyvatel v tom válečném období (8 mil.), statistický údaj uvádí počet padlých v Srbsku 1 mil. osob. Nebylo jistě jednoduché dohledat všechny tyto případy. Partyzánský odboj v Srbsku byl nejlépe organizovaný. Chybí však dostatek písemných záznamů. Nebylo to jistě jednoduché, ani snadné dohledat tyto válečné osoby. V uvedeném roce bylo bádání ukončeno a budou se snažit poskládat tyto osoby do nějakého evidenčního pořadníku. Pokud byl jmenovaný Cyril veden pod vlastním jménem, mohl by se tam najít. Je však možné, že mu bylo přiděleno náhradní jméno. Naděje umírá poslední, věřím, že se snad dozvím více. Toto mi slíbila pracovnice z Prahy.

Získal jsem dost podrobné informace o německém generálu Šrédr, který velel vojákům (okupantům) Srbska. Když v roce 1943 německá armáda z Ruska ustupovala, nemuseli bojové jednotky maršála Malinovského již vstupovat do Srbska, poněvadž tam už německé vojsko nebylo. Je známé krátké sdělení o nejmladším generálu (Šrédr), jak své válečné vystoupení ukončil. V létě 1945 se svým štábem uvedený generál skončil ve středních Čechách. Dobře věděl, co jej může čekat v sovětském zajetí, proto se rozhodl odletět do Bavorska, kde tuto část obsadila americká armáda. Německé letadlo překročilo demarkační linii, dostalo příkaz ihned přistát. Osazenstvo bylo vojenskou stráží odvedeno a pobývalo zde po dva měsíce. Američtí pracovníci se snažili získat informace. Po dvou měsících oznámili Rudé armádě, že jim pošlou zajatého generála. Po příletu nastalo obvykle dvouměsíční vyšetřování. Po skončení zpravodajci oznámili do Bělehradu, že jim pošlou německého generála, který způsobil v Srbsku pohromu zabitých občanů. Rozsudek válečného soudu byl jednoznačný – trest smrti. Ve zprávách Rudé armády: „pošlete jej do Kyjeva, i tam má mnoho ne nejlepších činů“. Podobně jako u předešlých vyšetřování, rozsudek byl jasný – trest smrti. Doba od zajetí do konce posledního soudního jednání byla jeden rok a pravděpodobně jeho zdravotní stav se velmi zhoršil, tak mu byla udělena milost, popraven nebyl. V zajateckém táboře u Kyjeva zemřel v roce 1954.

Budu se snažit kontaktovat pracovnice Paměti Národa, pokud získám jakoukoliv informaci, rad bych ji zveřejnil.

Pamětní deska na budově místní školy, foto K. Vyhnáková

Jak to zapsali kronikáři – třetí pokračování

Třetí pokračování opisů záznamů z kronik tak, jak to zapsali kronikáři, a to bez zásahů do textů a jazykové úpravy. Dnes jsem zalistoval kronikou obce, kde v roce 1987 popsal kronikář Jan Padalík některá místa naší obce:

Luža

Luža snad po staletí sloužila jako nádrž pro vodu (podle nařízení císaře Josefa II. musely být všude, kde bylo možné budovat „kalužiny“ (požární nádrže; pozn. autora). Voda do ní stékala z části obce od kostela ulicí Jeriško a z části od kulturního domu. V místech prostoru Luže bylo v 70. letech vybudováno autobusové nádraží. Význam této vodní nádrže zanikl po vybudování kanalizace podél hlavní silnice ve směru na Velké Pavlovice tím, že voda byla svedena touto kanalizací. Vzpomínám na dětská léta, kdy zimní radovánky dětí byly odbývány na této Luži. Na ploše ledu byly v různých místech nadělány dlouhé kluzy, kde jsme se přes zákaz rodičů klouzali. Klouzáním se brzy prodřely podrážky na botách a na nové podražení nebylo. Každé dítě mělo jen jedny boty, a to jak na všední den, tak i na svátek. Od jara až do podzimu jsme museli chodit bosí. Na Luži se také ledovalo pro hospodu a řeznictví. Nasekaný led se ukládal do jámy, která se po zaplnění (ledem, v obecní hospodě to bylo ve sklepech; pozn. autora) zasypala ječmenými plevami. Na led se dávaly nápoje a poživatiny, aby se předčasně nekazily. Tehdy nebylo ledniček, ani jiných zařízení na chlazení. Při tání se led rozdělil na kry, po kterých jsme přeskakovali a sbírali drobné mince, které tam majetníci kvůli senzaci házeli. Byli to překupníci nebo i ti, kteří byli zaměstnání. Vždy jsme to někteří odnesli nachlazením nebo rýmou proto, že jsme se v ledové vodě vykoupani. Tato nádrž sloužila nejen pro hasiče, ale taky jako rezervoár užitkové vody, pro plavení koní a krav.

Multňá

Multňá byl název prostoru křižovatky hlavní silnice ve směru od Vrbičce (asi z německého „mulda“, neboť první domy ulice pod křižovatkou byly hluboko pod křižovatkou; pozn. autora). V jejím prostoru se scházela chasa (svobodní chlapci), a to nejen v neděli, ale i v sobotu i jiné dny ve večerních hodinách. Tam se rokovalo a zpívalo až do nočních hodin. Ani jedno procházející děvče nebylo ušetřeno vtipných poznámek. Děvčata však tudy ráda chodila.

U Dolnice

Studna „U Dolnice“ o velkém průměru byla v Dědině naproti domu Fr. Siváka č.p. 14. V této studni byl i za velkého sucha dostatek vody. Tuto vodu odebírala velká část našich občanů, neb jen sedláci a zámožnější občané měli vlastní studnu a v Chalúpkách studny vůbec neměli. Betonové nádrže na dešťovou vodu se ještě neznaly. Tato studna sloužila k hašení požárů...Tato studna po II. světové válce zanikla. (údajně proto, že podle Antonína Grůzy tam vojáci Rudé armády naházeli zastřelené koně. Pamatujete si to někdo?; pozn. autora). V jiných částech obce byly postupně

budovány nové obecní studny, a to u domu číslo 153 (Frolichovo na hlavní ulici?), 187 (Staňa Petrásek), u hřbitova, v Chalúpkách, u domu číslo 171 (dnes Dalibor Vojtěšek?), u prodejny Jednoty, u Státního statku, u nádraží byla studna ČSD a také občané si kopali vlastní studny a betonové nádrže na dešťovou užitkovou vodu ke koupání apod.

Bašta

Bašta byla studna u „motóru“ blíže potoku Trkmanky. Z této studny pomocí železného větráku byla do statkové nádrže čerpána voda, v případě bezvětří se voda čerpala zařízením poháněným volem. Byla to studna velkých rozměrů, vydatná na vodu, a to i v době největšího sucha. Když v obci byl nedostatek vody a ani studny vybudované na příhoně (dnes pod letadlem pozn. autora) u potůčku pod Bořeticemi nestačily, správce statku dovoloval občanům, aby si vodu z této studny brali (Tato studna nebyla, jak píše kronikář, pod „motórem“, ale tam byla druhá studna napájená vodou z mokřadu nad silnicí zvaného „Žlíbek“. Bašta byla asi 300 m pod motórem u kolejí ČSD. Tam byla dotažena elektrika a voda se čerpala elektrickou a větrák ani žentour se již nepoužíval; pozn. autora).

Studánka ve Žlebech

Byla pramenem potůčku, který teče pod Bořeticemi ve směru na Velké Pavlovice. Tato od nepaměti sloužila zemědělcům a nádeníkům k uhašení žízně, když pracovali na polích v jejich blízkosti. Dokonce bývalý statkář Kasner, který obhospodařoval pozemky statku, nechal z této studánky napojit vodovod z dřevěných rour. Voda ve studánce byla velice dobrá. Místní obchodník Weinstein (č. p. 49) jinou vodu ani nepil a služebná mu ji musela nosit. V pozdějších letech byla pod studánkou postavena ovčírna (v době naší okupace). Studánka byla prohloubena a voda byla používána pro ovce. Nějakým zásahem se voda ztratila (JZD pod ovčírnu vybudovalo stáje pro býky, studánku zahloubilo do několika skruží a stáhlo vodu dolů ke stájím. Tím potůček „Járek“ vyschl a není v něm voda ani dnes. Pod Bořeticemi do něj byla zaústěna kanalizace z obce, a to, co tam teče dnes, snad ani voda není. Bylo by záslužné studánku obnovit; pozn. autora).

Takto tu naši historii zapsal kronikář a já jsem ji doplnil o vysvětlivky, kde se zápis rozcházal se skutečností. Prosim pamětníky, kteří si vzpomínají, co kronikář zapsal, aby se o to v některých příštích Bořetických listech s námi podělili.

Máte velká srdce, děkujeme...

Na začátku byl jeden status na facebookových stránkách obce, na konci 12 dodávek plných pomoci.

Ve čtvrtek 24. června zasáhlo ničivé tornádo nám blízké vesnice mezi Břeclaví a Hodonínem. My, co jsme trávili noc v suchých a čistých postelích, jsme přemýšleli, jak pomoci – výsledkem byla „rychloakce“, kterou jsme hned následující den uspořádali v bývalé prodejně ENAPO na sóle v Bořeticích. Sem od 8 ráno do 18 do večera proudily davy (ano, davy) dobrých duší, které s sebou přinášely potraviny, drogerii, úklidové prostředky či oblečení a deky.

Nemáme slov, myslíme, že fotografie, které naleznete zde v Bořetických listech, na webu či facebookových stránkách obce mluví dostatečně o dobru, které se v pátek 25. června v Bořeticích odehrávalo...

Pomocníků se nám vystřídal nespočet, dovolte nám zmínit alespoň starostu Františka Petráska, který se již od začátku aktivně zapojil a plně nás v naší snaze podpořil. Díky, Franti.

Velké díky také bořetickým dobrovolným hasičům, firmě LOMAX, Vinařství Hempl, obci Kobylí a dvěma dobrovolníkům z Hustopečí, kteří odvezli Vaši pomoc na potřebná místa.

Klára Vyhňáková

NOVINKY Z KRAVIHORSKÉ KRAJINKY

S klesajícím počtem nakažených se rozvolňují opatření a kravihorci připravili o poslední sobotě v květnu tradiční Otevřené sklepy. V pondělí po tomto datu bylo poměrně velké rozvolnění opatření, a tak si vinaři dovolili akci uskutečnit. Posledního zasedání před akcí se zúčastnili všichni, kteří otevírají sklepy s vládou a dvěma právníky, kde řešili co všechno se musí udělat, aby byla dodržena všechna epidemiologická opatření vlády pro případnou kontrolu policie nebo epidemiologů. Každý sklep musel být otevřen jakoby „z okýnka“, kdy návštěvníci nemohli do sklepů, přes stoly s vínem za dveřmi. V každém sklepe musela být dezinfekce a pokyny, jak se musí návštěvníci chovat. Celkem bylo otevřeno 22 sklepů a na akci přišlo přes 900 platících návštěvníků. Plánované hudby byly odřeknuty (cimbálová měla hrát u spolkového sklepa a dechovka měla chodit po sklepech). Druhý den v neděli byl den „rekonvalescence“, kdy bylo

možno si odpočinout od pití vína a nakoupit u vinařů vína, která je den předtím oslovila. Na vstupence byly čtyři bločky po 100 Kč, které bylo možno v kterémkoliv sklepe směnít za víno.

V době pandemie nám zemřel ministr vinohradnictví vinař Jiří Novák. Jelikož byla omezena účast na pohřbu, tak skoro celá vláda přišla v neděli 20. června zavzpomínat na místní hřbitov a zazpívala mu hymnu KHR.

Na posledním zasedání vlády byl zvolen nový ministr vinohradnictví. Stal se jím mladý vinař Ondra Sadílek.

V celé spřátelené České republice se stavějí Havlovy lavičky. U nás jsme se rozhodli na návrh prezidenta „nafurt“ a Olina Sadílka postavit na památku Járovi Cimrmanovi ne lavičku, ale „štokrdle“.

Václav Petrásek

Romantické dávné kopání

Oldřich Damborský (1999)

Vinař kope plevel kuřačky pod kmínky
zpcený si dá hlt neředeného vína,
slunce tančí na obloze jako kolombína
s bílých mráčků odhrnutými ramínky.

Je horko k zalknutí v tom divadle ticha,
motyk zpívá mozolům své requiem
a ony zase křičí: Však to lehce přežijem!
Motyku odložíme do kouta, přejde jí pýcha.

Vinohrad je za dvě odpoledne dokopán
a na slunci schnou stvoly ještěří ocásky,
k vínu ochutná vinař uzené klobásky
opřený o marhulu teplým větrem kolébán...

Pozdravení

Oldřich Damborský (1993)

Buď pozdravena, země moravská,
poseta meruňkami a révou vinnou,
červencový vánek tě jemně polaská,
kde zlaté lány jsou tvou domovinou.

Buď vždy vstřícná a soucitná k nám,
kdož v potu tváře zúrodňují tvou hlínu,
jejichž duše se někdy podobá roklinám
a my je zaplašíme při zpěvu a vínu.

Buď laskavá k slabým a nemocným,
kdož nemohou vstát z bílého lože,
my víme, že život je jenom modrý dým,
však oheň lásky k tobě je velký jako moře...

Requiem o starém dubu

Oldřich Damborský (2014)

V meandrech rozlité Dyje
na větévce barevný ledňáček,
ještě tam dub solitér žije
seschlý skonává bez plaček.

Pláče za něj obloha v ranním
hustém neustálém mrholení,
polosuché větve se k zemi sklání
funerbráci kormoráni jsou němí.

Však on to nevzdává bez boje,
na rozloučenou vítr zamává větví,
každý ví, stromy skonávají vestoje,
a pak blesk rozčísne srdce vedví...

Vzpomínka

Oldřich Damborský (1985)

Stará bouda se střechou
z vlnitého plechu,
kytara byla mou útěchou,
když jsem zpíval
s kamarádem v jednom
dechu.

Červnové slunce hrálo,
sametový vánek vál,
člověku stačí tak málo,
aby radost byla
divokých koní cval...

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Odpočinek je Boží dar

Čas prázdnin a dovolených je v plném proudu. V Bibli je napsáno: Všechno má určitou chvíli, všechno má svůj čas: je čas budovat i čas bořit. Je čas plakat i čas smát se. Je čas boje i čas pokoje. (srov. Kaz 3, 1–8) Můžeme doplnit: Je čas práce a učení, je čas prázdnin a dovolených. Čas bez práce, čas bez školy!

Ale i o prázdninách můžeme my dospělí do školy k dětem. Ony se totiž ještě umí divit: Proč tak krásně kvetou kytky? Proč je voda tak průzračná? Proč je nebe tak modré? Proč je tolik hvězd na obloze? Máme se co učit od dětí, je tolik důvodů k úžasu! Během roku na to nemáme čas. Divíme se jiným věcem, často nepříjemným. Všechno má svůj čas.

Prázdniny jsou časem obdivu nad přírodou, nad dobrými lidmi, ale i časem poděkování za to všechno. Nepříjemných věcí bylo dost po celý rok. Teď nastal čas být otevřený pro ty příjemné.

Umět aktivně odpočívat a nabírat nové síly je pro člověka důležité. Je třeba změnit činnost a věnovat se tomu, co nás občerství na

těle i na duši. Volný čas máme k tomu, abychom se mohli rozvíjet i v jiných oblastech života a nabyli rovnováhy.

Nabízím Vám několik rad od Johna Powella pro trávení volného času:

1. Vymez si každý den nějaký čas na to, co tě baví, co tě uvolňuje a uklidňuje.
2. Vyjdi si častěji do přírody. Sleduj a poslouchej šum lesa, sleduj krásu přírody, vlny na vodách potoka, řeky, rybníku či jezera. Podívej se i vzhůru a obdivuj hvězdy.
3. Přečti si svou oblíbenou knihu.
4. Zamysli se nad svou poslední těžkostí, krizí a najdi v ní nějakou pozitivní stránku.
5. Vzpomeň si na své oblíbené vtipy a směj se!

Přeji vám klidné dny a dobře strávený čas se svými blízkými.

P. Tomáš Caha

Co nás čeká aneb na co se můžeme těšit v naší farnosti...

V neděli 5. září v 9.30 hodin bude žehnání aktovek prvňáčkům a všem školákům.

Setkávání děti na faře a dětské bohoslužby zahájíme **v úterý 21. září v 17 hodin** mší svatou a po ní bude táborák před farou.

V úterý 28. září budeme slavít v naší zemi Den státnosti a v kostele v 18 hodin při bohoslužbě slavnost sv. Václava. Byl to politik a státník, který vynikal ctnostným životem, moudrostí, spravedlností, milosrdenstvím, zbožností a láskou k Bohu a lidem. Jako kníže a panovník se staral o chudé a potřebné a nechtěl, aby nikdo v jeho zemi strádal. V tento den můžeme více myslet na náš národ a jeho budoucnost, aby ho vedli dobří a moudří představitelé. V říjnu se budou konat volby do poslanecké sněmovny, můžeme svým hlasem rozhodnout, kdo bude ve vládě a jakým směrem se bude ubírat naše zem. Prosím nepodceňme možnost změnit budoucnost nás všech k lepšímu.

O sv. Václavovi se říká, že byl také vinařem, který sám pěstoval víno a připravoval jej kněžím na mši svatou, při které prosil o pomoc a děkoval Bohu. Za letošní úrodu chceme poděkovat Pánu při mši svaté v neděli **26. září v 9.30 hodin** v kostele. V průvodu se ponosou plody z našich polí, zahrad a vinic.

Nový církevní rok začneme **1. nedělí adventní 28. listopadu v 9.30 hodin** mší svatou s žehnáním adventních věnců. Budeme mít opět možnost ve všední den prožít atmosféru ranní bohoslužby při svíčkách a krásných adventních písní tzv. rorátů. Tato doba nás má naučit se ztišit, zpomalit a zakusit symboliku světla a připravit se na Vánoce.

Děti se mohou těšit na setkání s Mikulášem **v neděli 5. prosince v 15 hodin** v kostele.

P. Tomáš Caha

Návštěva nemocných

Jednou za dva měsíce navštěvuji nemocné, kteří mají zájem a přihlásili se o návštěvu kněze. Většinou jsou to farníci, kteří dříve chodili do kostela, ale bohužel už jim to zdravotní stav nedovoluje. Knězem jsem tu pro všechny a mezi farníky patříte vy všichni. Pokud by někdo potřeboval si popovídat o nějakých svých starostech a potřeboval by vyslechnout, či měl zájem, abych ho navštívil, ať se nebojí

mě kontaktovat na čísle 732 648 467. Každý pátek večer sloužím mši za farníky v Kobylí, tzn. za každého z vás a vaše potřeby. Když by někdo měl nějaký akutní úmysl, za který bych se mohl pomodlit, zastavte se za mnou nebo mi zavolejte.

P. Tomáš Caha

Poslední červencová neděle patří v církvi prarodičům a seniorům

Žijeme v době, kdy je středem pozornosti mládí. Mládí znamená výkon a snahu pomíjet vše staré. Ale co s lidmi, kteří se dnes dožívají díky dobrému zdravotnictví vysokého věku?! Pro mnohé jsou zbytečnými, ba dokonce zatěžujícím prvkem, a dávají jim to znát. Nepodřezáváme si pod sebou větve? Naštěstí existují lidé, kteří se snaží porozumět staří, dát mu váhu, která mu náleží a též prokázat pomoc a lásku.

V dřívější době, kdy žily v rodině pohromadě tři generace, byl starý člověk začleněn do společnosti, měl tam své místo. Zprvu pomáhal svými slábnoucími silami, sledoval děj kolem sebe a vyzařoval do okolí klid a důvěru. Též vzpomínal, ale byl také připomínkou těm mladým, že nadejde čas, kdy i oni budou staří. Mladí se učili od starých. Umění stárnout je velkým uměním, je to nalézání smyslu života. Úkolem nás všech mladších je dávat seniorům pocit důležitosti a užitečnosti. Byl bych moc rád, abychom ve svých aktivitách na tuto skupinu farníků pamatovali.

Papež František se rozhodl k ustanovení světového dne prarodičů a seniorů pravidelně čtvrtou nedělí v červenci v blízkosti svátku sv. Jáchyma a Anny, Ježišových prarodičů. Letos to bylo poprvé v neděli 25. července 2021.

Mottem pro tento den byla Ježišova slova k apoštolům „Já jsem s vámi po všechny dny.“ Je to totéž příslib blízkosti a naděje, kterou si mladí a seniři mohou navzájem projevovat. Nejen vnoučata a mladí jsou povoláni být přítomnými v životě starých lidí, ale také seniři a prarodiče mají nezastupitelné poslání povzbuzovat mladé lidi k životu a předávat jim životní moudrost.

Všem prarodičům a seniorům vyprošuji všechno dobré od Pána Boha na přímluvu patronky naší farnosti sv. Anny.

P. Tomáš Caha

Zamyšlení k Dušičkám nad odchodem člověka z tohoto světa

Začátek listopadu je spojen se svátkem Všech svatých a Všech věrných zemřelých, tzv. Dušiček. Je to období, kdy vzpomínáme a modlíme se za ty, kteří nás předešli na věčnost a vyprošujeme jim Boží milosrdenství. A zároveň je to důležité zastavení pro nás živé, kdy se můžeme zamyslet nad svým životem. **V neděli 31. října v 15 hodin** přijměte pozvání na krátkou pobožnost za všechny zemřelé na hřbitově a **v úterý 2. listopadu v 17 hodin** o Památce všech věrných zemřelých budou sloužit mši svatou za vaše zemřelé příbuzné a přátele. Naši zemřelí více od nás očekávají a potřebují modlitbu, mši svatou, než vyzdobený hrob.

Každý den prožíváme různé situace a mnohdy se zabýváme zbytečnostími, které nás buď brzdí v životě nebo nás rozčilují a člověku uniká podstatné. Rád bych se vámi podělil o úvahu, co se stane s námi, když opustíme tento svět.

Když zemřeš, už se nestarej o své tělo...Tvoji příbuzní udělají, co je nutné podle svých možností. Omyjí tě, oblečou tě, vyvezou tě z domu a vezmou tě na novou adresu. Zařídí poslední rozloučení. Mnozí přijdou na pohřeb, aby tě přivítali. Někteří zruší své plány a odejdou i z práce, aby mohli jít na tvůj pohřeb. Tvoje věci budou po časy prodány, rozdány, vyhozeny. Klíče, nářadí, knihy, CD, sbírky, oblečení, osobní věci... A buď si jist, že svět se nezastaví. Ekonomika bude pokračovat. Budeš nahrazen ve své práci. Někdo s rovnými dovednostmi tě zastane.

Tvůj majetek půjde k dědicům. Nějaký čas budeš nadále citován, souzen, zpochybňován a kritizován nebo chválen a vyzdvihován za malé a velké věci, které jsi v životě udělal, ale po pár měsících se staneš jen vzpomínkou. Lidé, kteří tě znali jen podle obličeje, řeknou: „Chudák!“ Upřímní přátelé budou plakat. Pár hodin, pár dní, pár měsíců, ale potom se zase budou smát. Na nového majitele si tvoji mazlíčci zvyknou. Tvoje fotky budou chvíli viset na zdi a poté na nějakém nábytku, a nakonec budou uloženy ve spodní části šuplíku. Někdo jiný bude sedět na tvé židli u tvého stolu a jíst z tvého talíře. Hluboká bolest ve tvém domě potrvá týden, dva, jeden měsíc. Jeden, dva, tři roky... Pak se staneš vzpomínkou a poté tvůj příběh skončí. Dokončeno mezi lidmi, dokončeno zde, dokončeno na tomto světě. Ovšem tvůj příběh začne ve tvé nové realitě... ve tvém jiném životě po smrti.

Tvůj život, kde ses občas nemohl posunout dál, s věcmi, které jsi zde měl, ztratí hodnotu, kterou měly. Krása, jméno, příjmení, nemovitosti, půjčky, výhry, pracovní pozice, bankovní účet, domov, auto, titul, spolužáci, trofeje, přátele, kamarádi, manžel, manželka, děti, rodina...

V novém životě budeš potřebovat jen svého ducha. Jediný majetek, který trvá, je majetek ducha! Proto žij naplno každou minutu, každou hodinu, každý den a buď šťastný, dokud jsi tady, protože jak řekl sv. František z Assisi: „Odsud si nevezmeš, co máš. Bereš jen to, cos dal!“

P. Tomáš Caha

Rozhovor s P. Josefem Večeřou

Letošní poutní mši svatou v Bořeticích ke cti sv. Anny sloužil P. Josef Večeřa, který působil v bořetické farnosti v letech 1990–1996:

Otče Josefe, co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl pro kněžství?

Vyrůstal jsem ve věřící rodině. Rodiče nás čtyři děti vedli k pracovitosti a svědomitému plnění povinností. Do školy a do kostela jsme to měli tři kilometry. Do farního kostela sv. Petra Pavla v Rudíkově jsme chodili pravidelně každou neděli. Na mši svatou jsem chodíval rád. Když se blížilo rozhodování, kam jít, přemýšlel jsem a modlil se, abych poznal, jaká je pro mě Boží vůle. Cítil jsem povolání sloužit druhým lidem a přemýšlel, jak být nejvíc užitečný společnosti.

Na konci osmé třídy jsem se zúčastnil farní pouti k Panně Marii do Hlubokých Mašůvek. Tam mě upoutalo kázání jednoho staršího kněze o povoláních. „Mladý muž se může stát inženýrem, lékařem, ...také knězem. Víc než knězem nemůžeš být.“ A tak jsem to svěřil Bohu a Panně Marii: půjdu na dvanáctiletku (SVVŠ), a když to zvládnou, chci jít cestou ke kněžství. S Boží pomocí a s podporou modliteb mnoha věřících to šlo.

Jak dlouho jste knězem a kde všude jste působil a nyní působíte?

V červnu to bylo už 47 let, co jsem přijal v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení. Udělil nám je pan biskup Josef Vrana z Olomouce. Od 1. července jsem nastoupil jako kaplan na Staré Brno. Od října následovaly dva roky základní vojenské služby, pak pokračování na Starém Brně.

První samostatné místo byla farnost Vysoké Popovice na podzim 1979. Od listopadu 1983 jsem sloužil jako farář v Blansku. Od 1. června 1990 jsem byl jmenován farářem na Vrbici a excurrento Bořetice a Starovičky. Od roku 1994 místo Staroviček Kobylí. V červenci 1996 mě pan biskup svěřil farnost Ivančice a Řeznovice.

V létě 2002 jsem byl ustanoven jako farní vikář v Žarošicích a od roku 2004 exc. adm. v Archlebově. K 1. červenci 2016 mě pan biskup ustanovil farním vikářem v Brně-Židenicích a exc. adm. in spiritulibus ve farnosti Brno-Obřany. Zde sloužím dosud.

Co všechno jako kněz v důchodu děláte, jak trávíte svůj volný čas?

Jako kněz v důchodu mám během týdne dvě nebo tři mše svaté u sv. Cyrila a Metoděje a jednu v neděli. Chodím sloužit mši svatou a navštěvovat nemocné do tří penzionů. Ve zpovědnici sloužím většinou půl hodiny přede mši svatou a pomáhám při zajišťování stále zpovědní služby u kapucínů (po-pá od 9 do 16.30). V Obřanech slavím mši sv. v pátek večer a v neděli dopoledne. Ve čtvrtek ráno u školských sester sv. Františka (ul. Karlova 22).

Volný den mám v úterý. Většinou jej prožíváme se spolubratry kněžími na některé faře. Poznáváme farnosti jeden druhého. Modlíme se breviář, rozjímáme, slavíme společně mši svatou. Uvaříme oběd, posedíme, sdělíme si zkušenosti. Odpoledne jdeme na vycházku do přírody, navštívíme něco zajímavého ve farnosti spolubratra.

V čem vidíte smysl kněžské služby a poslání?

Kněz vyšel z Božího lidu a je povolán sloužit Božím lidu ve farnosti pod vedením diecézního biskupa. Měl by se zajímat o všechny, kteří žijí ve farnosti. Smysl kněžské služby je v modlitbě za farníky, hlásání Božího slova a udělování svátostí. Ukazuje na věčné hodnoty.

Kněz by měl být mužem víry a naděje, mít rád všechny lidi. Žít v jednotě se sv. otcem a svým biskupem. Vést Boží lid, aby jejich život z víry byl světlem pro všechny lidi.

Co myslíte, že by bylo potřeba dělat, aby bylo více kněží?

Každé kněžské povolání je tajemství a milost Boží. Myslím, že předpokladem pro kněžská povolání je opravdový život z víry v rodinách.

Rodiče a dospělí musí dokazovat víru svými skutky. Rodiče by si měli najít čas na své děti, ale i na sebe navzájem. Doma se společně modlit.

Mluvit také o povolání ke kněžství nebo k zasvěcenému životu. Mladí lidé by měli mít možnost ve farnosti se scházet, zapojit se aktivně do života farnosti. Umožnit jim, aby se mohli zúčastnit diecézního nebo světového setkání mládeže. Nemocné a trpící ve farnosti povzbudit, aby se modlili a na tento úmysl obětovali své bolesti a kříže.

Čemu se rád zasmějete a na co rád vzpomínáte, když jste působil v našich farnostech na jižní Moravě?

Více jsem porozuměl podobenství Pána Ježíše: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti...“ Obdivoval jsem, jak je práce vinaře náročná a namáhavá: už v lednu, únoru musí stříhat vinohrad. Pak zalamovat, mnohokrát okopávat. Chránit před škůdci. Až je víno zralé, následuje vinobraní. Vylisovaná šťáva musí vykvasit, vyčistit se, stočí a pak je teprve možno kvalitní víno podávat hostům.

Obdivoval jsem krásu vašich krojů. Kolik je potřeba šikovnosti, obětí, než se ušijí, vyšijí a obléknou. Kolik je zatím lásky a obětí Vašich stařenek a maminek. Čisté, naškrobené a ozdobené kroje jsou obrazem čistoty duše křesťana. Je to dědictví a bohatství vašich předků.

Vzpomínám také na otce Ladislava, který říkával: „Jak je dobré, že se lidé navzájem potřebují!“

Co patří k vašim největším zážitkům a radostem během kněžského působení?

Největším životním zážitkem pro mě byl rok 1989. Dostali jsme od Boha dar náboženské svobody, byli jsme osvobozeni od nadvlády komunismu. Poznali jsme a zakusili, že Bůh o nás ví a že je s námi. Je to životní zkušenost, že stojí za to podle víry žít a důvěřovat v Boha v každé době. Kristus je silnější než všechno zlo světa.

Nezapomenutelným zážitkem pro mě také bylo setkání mládeže se sv. otcem Janem Pavlem II. v r. 1991 v Czenstochové.

Mám vždy radost, když si lidé dokáží odpustit a mají se rádi.

Radost mám vždy ve zpovědnici, když se kající k Pánu Ježíši navrací po mnoha letech. Jsme svědky zázraků!

Donedávna jste byl pravidelným účastníkem anenských poutních odpoledních pozeňání v Bořeticích. Na letošní pouti budete hlavním celebrantem, co pro vás osobně znamená sv. Anna?

Svatá Anna je pro mě příkladem zbožné ženy věrné Božím zákonu a věrné manželky, milující maminky a babičky. Všem nám může být přímluvkyní, abychom v křesťanských rodinách dokázali žít podle Božích přikázání, abychom dokázali žít v hezkých vztazích mezi generacemi.

A na závěr prosíme nějaké slovo k povzbuzení pro naše farníky v dnešní náročné době:

Doba pandemie nás všechny zaskočila a různým způsobem omezila. Je to doba zkoušky. Ptáme se, co nám tím Bůh chce říci.

Máme někdy silné pokušení uzavřít se do sebe, postavit kolem sebe zdi, které nás ochrání před tím, kdo snad ohrožuje naše jistoty. Je však třeba, abychom stavěli mosty k setkávání, byli pozorní k sobě a navzájem si pomáhali. Důvěřujme v Pána Ježíše, který k nám promlouvá v každou dobu: „Nebojte se. Já jsem s vámi po všechny dny!“ Prožijme svůj život ve spojení s Pánem Ježíšem a s velkou důvěrou v přimluvu Panny Marie. Bůh proměňuje temnoty ve světlo!

Otče Josefe, děkujeme vám za vaše odpovědi. Letos slavíte životní jubileum 70 let života. Chtěli bychom vám i touto cestou popřát k tomuto krásnému výročí. Přejeme pevné zdraví, sílu Ducha svatého a ať vás dobrý Bůh zahrne potřebnými milostmi pro váš život. Děkujeme za anenskou pouť, kterou jste nás provázel.

P. Tomáš Caha

Velikonoční hrkání v Bořeticích

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem. Vedle toho jsou obdobím lidových tradic spojených s vítáním jara, které s náboženským svátkem souvisí jen volně. Už od svátků jara, které jsou starší než Velikonoce, jsou časem oslav a veselí. Dnes jsou i komerčně důležité, protože se na ně váže mnoho zvyků, k jejichž uskutečnění je třeba vynaložit nějaké úsilí nebo jen tak zajít na nákup.

K zvykům, jejichž tradice nezmizela a nezanikla, patří řehtání (hrkání). Od čtvrtka do soboty chodí po vsích chlapci školou povinní a nahrazují zvony, které odletěly do Říma. V Zelený čtvrtek se chodí navečer (dříve i po škole), na Velký pátek ráno, v poledne a navečer a naposledy na Bílou sobotu ráno. Chodí se tak, aby se obešla celá vesnice. Dříve se chlapci u každého křížku modlili. V pátek v podvečer obešli ves dům od domu, kde vykoledovali nějaké vajíčko, sladkost – sušené švestky, křížaly či drobné mince. Nejstarší z chlapců se nazýval kaprál. V některých oblastech měli slaměného Jidáše.

Na tuto tradici jsme navázali pozvolna i u nás – v Bořeticích – a chceme v ní pokračovat.

První hrkání proběhlo ve čtvrtek 1. 4. 2021 v 19 hodin. Na Velký pátek jsme se sešli třikrát. Ve 12 hodin se dostavily všechny skupiny hrkačů a proběhlo setkání s Otcem Tomášem. U vstupní brány před kostelem jsme se vyfotili a potom se krátce pomodlili v kostele. Na Bílou sobotu nás zradilo počasí. Došla studená fronta a sněžilo. Hrkání tedy neproběhlo.

Sraz hrkačů byl vždy u fary. Děkujeme všem, kteří se letošního hrkání zúčastnili a budeme rádi, když tradici v naší obci podpoříte i příští rok.

Za organizátory Zuzana Čumpová s manželem a Lenka Bukovská

V tradici hrkání chceme pokračovat, foto K. Vyhnáková

Náš občan, básník Oldřich Damborský, získal v celorepublikové literární soutěži Mělnický Pegas 1. místo v kategorii D, tedy pro ty, kteří už vydali nějakou básnickou sbírku. Tato kategorie je nejtěžší a nejprestižnější. Děkujeme Oldřichovi, že tak dobře reprezentuje naši obec a přejeme mu do dalšího psaní mnoho inspirace a elánu.

Autobusové Lidušky

Sednou si hned na první místo
za řidičem,
k tomu králi všech volantů,
povídají si s ním
o proměnlivém počasí,
trablech v práci, nezbedných dětech,
roztržitým manželovi.
A on jen poslouchá a jen přikyvuje
a povídá jakože rozumí,
je to pech, mít takový život,
ona se zatetelí blahem,

konečně ji někdo chápe
a přeskočí jiskra,
která zapálí oheň sympatií,
vystoupí na své zastávce
s pocitem, že svět ještě není takové
místo k zatracení.
On nabere další cestující,
přidá plyn
a s úsměvem přivítá
další autobusovou Lidušku,
ten krásný doktor
ženských srdcí...

Od křížku ke křížku

Na postní dobu nám Otec Tomáš připravil zajímavou zábavu pro celé rodiny s názvem „Putování od křížku ke křížku“. Záměrem bylo, abychom trošku protáhli svá těla a neseděli pořád jen u počítačů a televizorů. Také jsme se měli „protáhnout duchovně“, proto byl u každého křížku nějaký příběh, který pobavil nebo donutil k zamyšlení.

U některých křížků měly děti splnit úkol a každý účastník si zapísal slova, která si doplnil do křížovky na průvodním lístku. Po zapsání celé tajenky dostal poutník požehnaný dřevěný křížek od Otce Tomáše. Velké díky za takovou aktivitu.

Já jsem si vzpomněla na podobnou akci mých dětí, když byly mladší (asi před 20 lety) a jezdili na prázdniny k babičce do Blažovic. Aby je babička zabavila, vydali se jednou na výlet na kole po polních cestách kolem vesnice. Protože jelo pět vnuků, jedna vnučka a babička, je jasné, že babička se zdržovala vzadu – nestačila jim. Proto měli domluvené, že vždycky zastaví u dalšího křížku. Když je babička dojela, pomodlili se krátkou modlitbu a jeli dál. Asi u třetího křížku už je „to modlení“ moc nebavilo a můj syn Martin se otráveně zeptal: „Babi, kolik těch křížků ještě bude?“. Babička to potom vzdala a po dobré svačince se jelo domů. Takže výlet se vydařil, ale kluci už radši potom lítali na kole sami. Dnes na to sami rádi vzpomínají, když se setkají na každoročním „Srazu bratranců“.

Myslím, že je důležité, abychom prováděli různé akce společně celé rodiny. Utvrzuje to vztahy v rodině, mezi rodiči a dětmi, prarodiči a vnuky, všichni mají potom krásné vzpomínky. Nedělní výlety nebo

sváteční vycházky jsou něčím jedinečným a nezapomenutelným. Mějme se rádi a užijme si společné chvíle. Modleme se za naše rodiny.

Marta Langerová

Reportáže z velikonočního hrkání i putování od křížku ke křížku naleznete na YouTube kanále Bořetický zpravodaj.

Otec Tomáš připravil zajímavé putování, foto K. Vyňhákova

Mé vyznání (báseň v próze) (Janu Skácelovi)

Oldřich Damborský (2019)

Nikde není větší ticho než v rozbořených zdech hradu Děvičky,
tam nabíral jsem svůj unavený dech, nad hlavou mi kroužily
závratí holubičky.

Pak prošel jsem podél skal Tří panen a na louce ležel rozpažený
se stéblem v puse, tíhu světobolu setřásl z ramen, lehce se
usmíval a nebyl vážný jako při funuse.

Dál brouzдал jsem útlobokou Pálavou i dobrosrdečnou Stolovou
horou, vzduch voněl letními přísliby i dálavou a já mávl ledabyle
nad pokorou.

Dal jsem si hlt vína, viděl anděly na kůru, hrajiče na dlouhé
troubele svoje Kyrié, z hladu jedl moudrost jako lékořicovou
kůru a nad krojovanými děvčaty křikl: Mordyjé!

Toulal jsem se lužními lesy plnými komárů, jež jako závist a zášť
pili mou sladkou krev, chodil jen do sklepů, vyhýbal se lokálům,
snítku vinné révy pozvedl na poezie korouhev...

Nebeská burza

Oldřich Damborský (2002)

Tři největší komodity
jsou na nebeské burze:
Čas, který máme
a nemůžeme ho držet
v pěsti,

Zdraví, které vlastníme
a přece nám může
kdykoliv uniknout
jako ještěrka ve stráni,
a nám zůstane v ruce
jen ocásek nemoci.

A Lásky, ten anděl
s dvojsečným mečem
něhy i zatracení.

Tři komodity, hodnoty,
nám dal ten velký šéf nahoře
a je jen na mně,
zda udržím jejich nejvyšší
konto nebo je
nechám zřeznout a zplanět
jako listí v sychravém
listopadu...

ZE SPORTU

Jaro u TJ Sokol Bořetice

Na jaře se bohužel naplnily černé scénáře. Stále se čekalo na zlepšení covidové situace a rozvolnění přísných opatření. Bohužel jarní část fotbalového ročníku 2020/2021 vůbec nezačala, a tak již druhý rok po sobě nebyla soutěž dohrána. K rozvolnění opatření došlo až v polovině května. V tuto dobu začala všechna mužstva naplno trénovat a hrát alespoň přátelské zápasy. Nejvíce nás těší, že odehrálo své první zápasy nově vytvořené družstvo minipřípravky. Toto mužstvo trénují Michal Dufek a Pavel Odstrčil. Dále spojené družstva s Kobylím – přípravky, žáci a dorost odehrála také několik přátelských zápasů. Přípravky například se Zaječím, Těšany, Hovorany, Mikulovem, Březím atd. Minipřípravka hrála například s Velkými Bílovicemi, Kobylím, Hustopečemi. Bohužel mužstvo mužů odehrálo pouze dva přátelské zápasy, a to s Hlohovcem (0 : 0) a s Přítlukami (prohra 2 : 3). Další dva domluvené přátelské zápasy soupeři (Brumovice, Obřany) vždy na poslední chvíli odvolali z důvodů nedostatečného počtu hráčů. Do nové sezóny nás trápí (až na minipřípravku) problém s malým počtem hráčů. Respektive ve společných týmech je hráčů dost, avšak málo hráčů je z Bořetic.

Mužstvo mužů pomalu stárne a mladí nemají zájem za muže hrát. Letos nám končí dva hráči v dorostu, ale do přípravy se zatím nezapojili. Nová sezona by měla začít 8. 8. 2021 domácím zápasem. Bohužel

ještě neproběhl losovací aktiv, takže soupeř není znám. Doufejme, že příští sezona již proběhne standardně.

Jelikož nebylo povoleno trénovat ani hrát utkání, snažili jsme se alespoň zvelebit náš fotbalový areál. Nechali jsme zvertikotovat jak hlavně, tak vedlejší hřiště. Koupili a natřeli jsme nové lavičky ke hřišti. Pan Václav Mazůrek natřel zábrany za brankami, nádrže a branky. Také jsme zakoupili nové sítě a osadili jimi tréninkové branky a zábrany. U hřiště jsme nainstalovali novou informační tabuli. Dále jsme zlepšili stav hrací plochy na vedlejším hřišti. Budeme se snažit tuto plochu ještě zkvalitnit.

Dědinový turnaj

V sobotu dne 19. 6. 2021 proběhl turnaj O pohár starosty obce. Turnaj se konal za tropického horka a účast hráčů a fanoušků byla bohužel velmi malá. Pro nedostatečný počet hráčů jsme přemýšleli, že odehrajeme pouze přátelský zápas, ale nakonec jsme turnaj v menším počtu odehráli. Zvítězilo mužstvo Chalúpek, na druhém místě byly Lužánky a třetí byla Dědina. Již nyní přemýšlíme, zda má cenu příští rok turnaj pořádat. Případně jaké datum turnaje zvolit.

Luděk Gloza, TJ Sokol Bořetice

Mladší přípravka před utkáním s Březím, foto J. Huslík

Dorost Kobylí a Bořetic (2021) před přátelským utkáním s Krumvířem, foto J. Huslík

Letní noc v rovinách Oldřich Damborský (1998)

Zahořelo léto ve vlčích mácích ve zlatém moři obilí, ve chvílce této zaspívali ptáci a soumrak se k západu nachýlil. Není nad krásnější píseň cvrčků ve večerních remízích a vinohradech, jako by ses dotknul houslí krčku a šesti strun, jejichž tón jako bystrá říčka po skaliskách plave.

A za večerů posloucháš na balkonu tu neodolatelnou rapsodii na křesílku, špičatý mim Měsíc se v nedalekém rybníku sám svým obrazem na hladině zpívá a tanečnice hvězdy na špičkách nepostojí ani chvíli.

Tancují stále dokola, kolem sebe sukni světla jako ve Vincentových obrazech, jež se třpytí a blikotá a věčnost si v díži vesmíru svůj kvásek kvedlá, ach, ještě užít pár vteřin života!

Vinohrad si ševelí v teplém nočním vánku a žáby kuňkají jako křídlovka s dusítkem, pak noc má na kahánku, zrodí se ráno s prvním paprskem, prstu dotykem...

Fotogalerie

Opravené tréninkové hřiště, foto J. Michna

Opravený mostek na cyklostezce, foto J. Michna

Big Head Open, vítěz Tomáš Vintrlík, 2. místo Jaromír Grůza a 3. místo Petr Němec, foto Š. Křivánková

Účastníci tenisového turnaje Big Head Open, foto Š. Křivánková

Modrohorský fotbalový turnaj základních škol – 1. místo v kategorii 4. a 5. třída, foto Archiv školy

Modrohorský fotbalový turnaj základních škol – 1. místo v kategorii 1. až 3. třída, foto Archiv školy

Vinařský Otčenáš

Oldřich Damborský (2011)

Víno, jež zraješ na vinicích,
posvěcej jméno Tvé,
buď vůle naše
vždy obdělávat révy Tvé
jak v kopcích
tak i na rovinách
a neuveď nás v pokušení
ředit ten křišťálový mok
vodou,
ale zbav nás všech škůdců,
jakož i špatného počasí,
abychom v tobě našli
vždy radosti
pramen.
Amen.

Pět letních haiku

Oldřich Damborský (2006)

Tak jako drcené
olivy dávají
ten nejlepší olej,

tak z trpkých hroznů
života pak bývá to
nejlepší víno.

Vlnitá střecha
staré boudy horce žhne
kytara zpívá.

Vlčí máky hoří
s blond vlasy pšenice
pohazuje vítr.

Na koupališti
křišťálové kapky
drahokamy léta.

Beseda s Michalem Burešem v základní škole –
Příroda v okolí Bořetic

Slavnostní ukončení školního roku, foto Archiv školy

A P Z

advokát zapsaný u České advokátní komory ev.č. 18549

MGR. PETR ZEMÁNEK

ADVOKÁT

Nabízím občanům Bořetic, kteří jsou v pozici zaměstnance, právní poradu v oblasti pracovního nebo rodinného práva a to bez nároku na odměnu.

Z důvodů současné pandemické situace konzultace poskytnu pouze distanční formou.

Neváhejte mě kontaktovat na emailové adrese

zemanekadvokat@gmail.com

Z důvodů zabránění možné kolize a zajištění povinnosti mlčenlivosti bude právní porada poskytnuta pouze v případě, že tazatel uvede své jméno a případně označí i svého zaměstnavatele.

PRODÁVÁTE NEMOVITOST?

Profesionální komentovaná videoprohlídka

Pomůžu i Vám s prodejem Vaší nemovitosti

Rodinné domy

Vinné sklepy Výkup nemovitostí

Stavební pozemky

Vinohrady

Pole, sady

Jan Vystoupil

Realitní makléř

+420 774 999 016

www.janvystoupil.cz

Pro své klienty aktuálně hledám

- Rodinný dům ideálně s větší zahradou
- Vinné sklepy, nejlépe s vlastním vinohradem
- Stavební pozemky různých velikostí
- Dům ke kompletní rekonstrukci
- Samostatnou registrovanou vinici
- Ovocný sad ideálně s chatkou

• Finance

• Reality

• Investice

Uvažujete o prodeji vinného sklepa?

Potřebujete prodat **rychle a za dobré peníze** Váš vinný sklep, vinařství, penzion, apartmánový sklep, či vinohrad?

Na prodej vinařských nemovitostí se specializujeme!

www.VinneSklepyNaProdej.cz

777 711 000

Bazárek s hadříky 6

sobota 11. 9. 2021

DĚKUJEME ZA VAŠI VĚRNOST
AKTUÁLNÍ INFORMACE NALEZNETE
NA FACEBOOKU AKCE

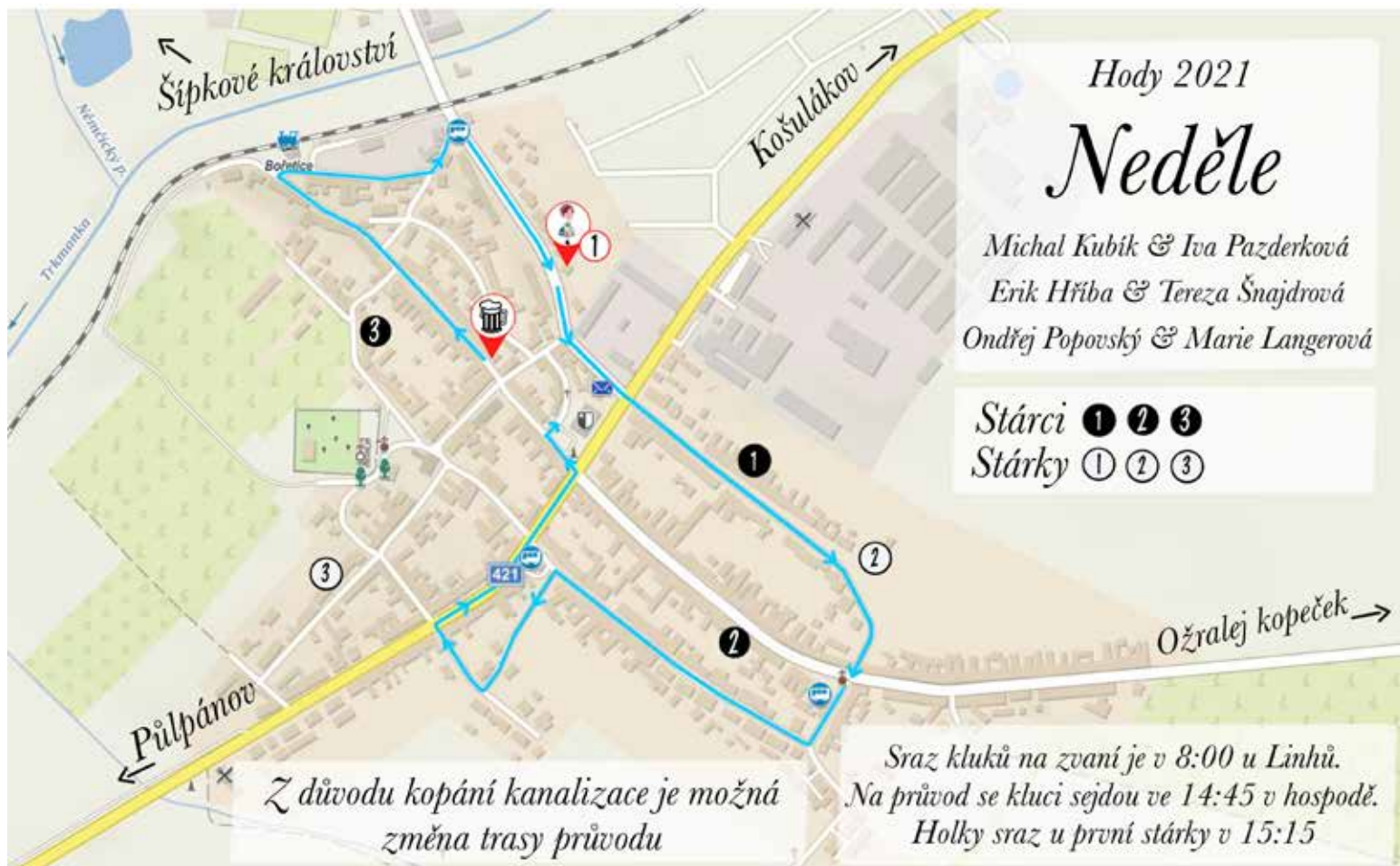
Kulturní komise obce Bořetice
a mužský soubor Svodničan z
Bořetic Vás srdečně zvou na
tradiční

Předhodovní zpívání pod májú,

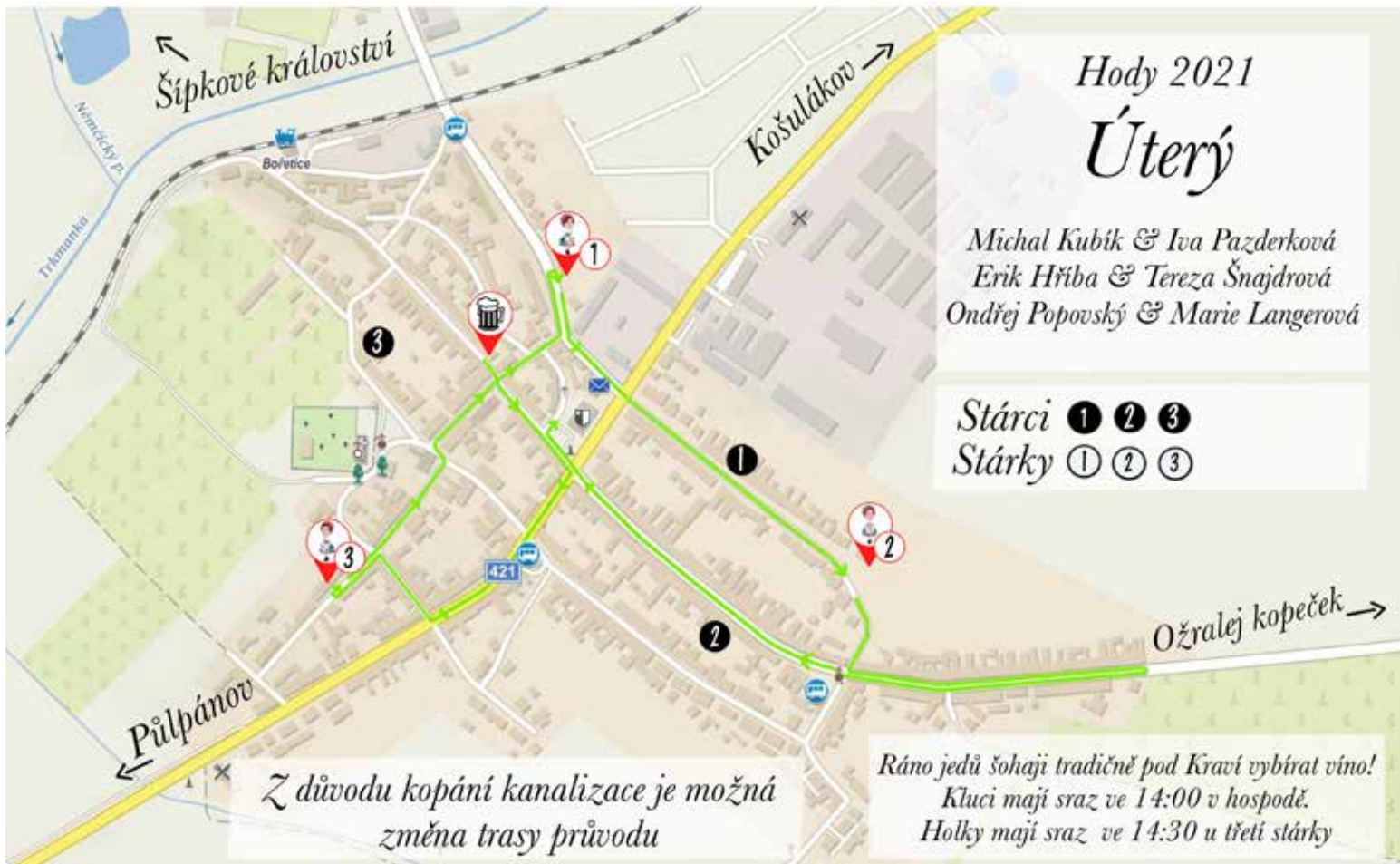
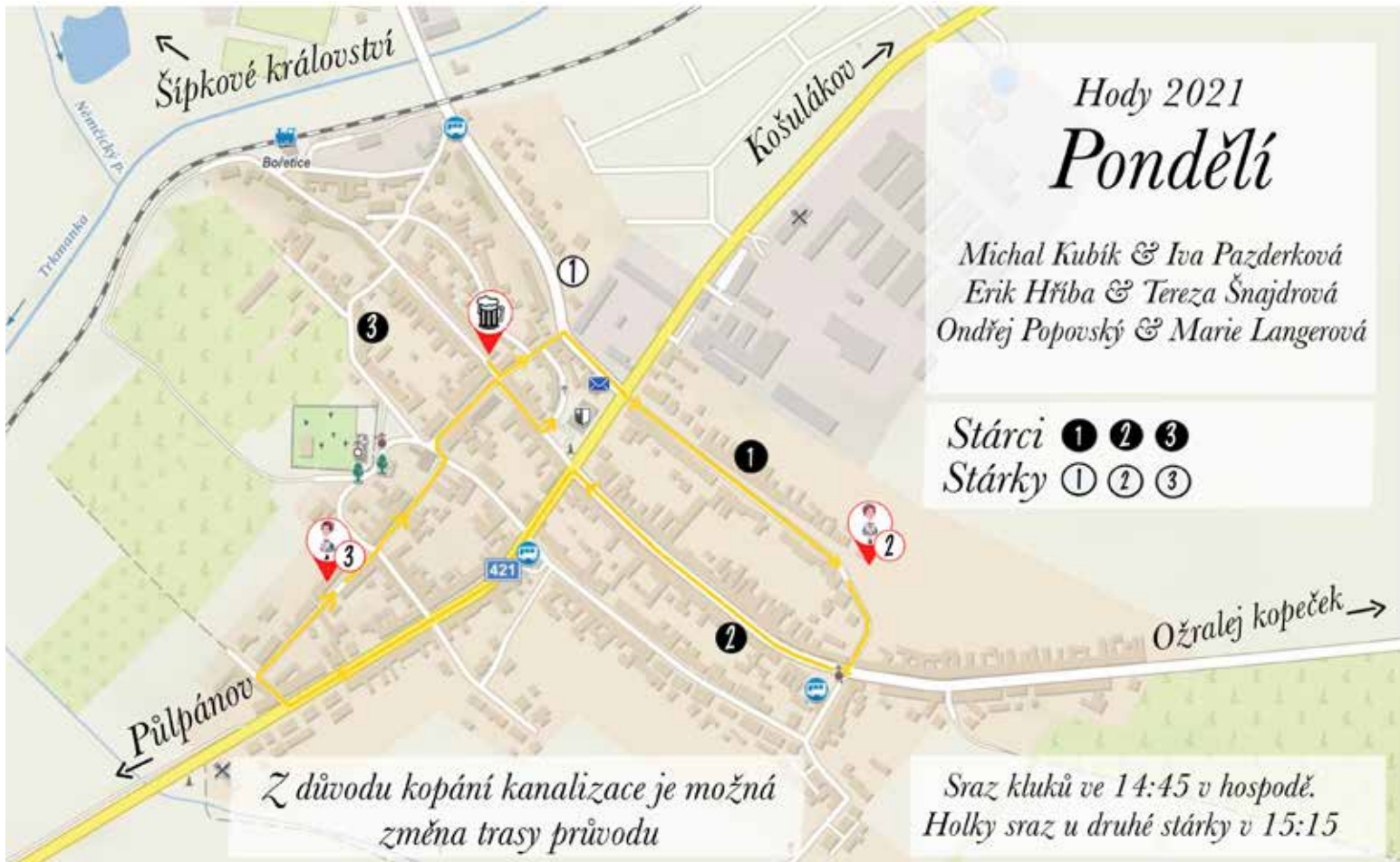
které se koná
v sobotu
31. 7. od 20.00
hodin na sále v
Bořeticích.

Vystoupí mužské pěvecké soubory
Paniháj z Moravan, z Dolních
Dunajovic a Svodničan z Bořetic.

K tanci a poslechu hraje cimbálová
muzika Mláďi z Cejče.

HODY BOŘETICE

1. - 3. 8. 2021

STAVĚNÍ MÁJE

PÁTEK 30. 7. 2021
V 18:00 SRAZ NA SÓLE

PŘEDHODOVNÍ ZPÍVÁNÍ

SOBOTA 31. 7. 2021
ZAČÁTEK VE 20:00

HODOVNÍ NEDĚLE

HRAJE DH SOKOLKA
V 15:00 PRŮVOD
V 16:30 ZÁBAVA NA SÓLE

HODOVNÍ PONDĚLÍ

HRAJE DH ZLAŤANKA
V 15:00 PRŮVOD
V 18:00 ZAVÁDKA

HODOVNÍ ÚTERÝ

HRAJE DH LÁCARANKA
V 14:30 PRŮVOD
V 18:00 SÓLO OSÁCI

1. STÁRKOVSKÝ PÁR
IVA PAZDERKOVÁ & MICHAL KUBÍK

2. STÁRKOVSKÝ PÁR
TEREZA ŠNAJDROVÁ & ERIK HŘÍBA

3. STÁRKOVSKÝ PÁR
MARIE LANGEROVÁ & ONDŘEJ POPOVSKÝ

Školní družina vyrazila na výlet po hřištích, foto Archiv školy

Pátáci měli připraveno krásné tablo, foto K. Vyhňáková

Bořetické listy č. 2/2021

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
 Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Machačová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Klára Vyhňáková, Alena Švástová, Jiří Michna
 Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
 Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: 30. října 2021.
 Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.